

50 คน

**การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2**

นางจันทร์ ตูยธำรง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ.2553

**The Development of a Guidance Quality Assurance Model for Lower
Secondary School Level of Private Schools Under the Office
of Nonthaburi Educational Area 2**

Mrs. Jantree Tunyathamrong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2010

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

ชื่อและนามสกุล นางจันทร์ ดุลยธำรง

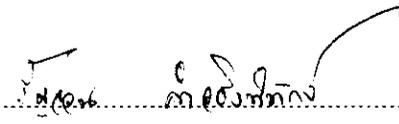
แขนงวิชา การแนะแนว

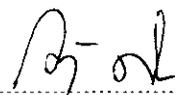
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง
2. รองศาสตราจารย์ ดร. เจียรนัย ทรงชัยกุล

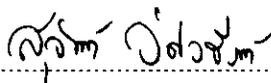
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2553

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. รัชจวน คำวชิรพิทักษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เจียรนัย ทรงชัยกุล)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวรธีรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
ผู้วิจัย นางจันทร์ ตูลยธำรง รหัสนักศึกษา 2512400074 ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การแนะแนว) อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง (2) รองศาสตราจารย์
ดร. เจียรนัย ทรงชัยกุล ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

การดำเนินการวิจัยโดย (1) กำหนดกรอบการศึกษาและสร้างเครื่องมือ (2) นำเครื่องมือ
คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังการประกันคุณภาพงานแนะแนว
ไปสอบถามกับผู้บริหาร 10 คน ครูแนะแนว 30 คน และนักเรียน 390 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์
เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านรับรองรูปแบบฯ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้บริหาร มาตรฐาน
ด้านปัจจัย และมาตรฐานด้านกระบวนการ ระดับความคิดเห็นแปลผลระดับมากและมากที่สุด
($\bar{X} = 3.68 : 4.86$; $\bar{X} = 3.48 : 4.81$) (2) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของครูแนะแนว
มาตรฐานด้านปัจจัย และมาตรฐานด้านกระบวนการ ระดับความคิดเห็นแปลผลระดับมากและมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.10 : 4.80$; $\bar{X} = 3.95 : 4.72$) (3) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักเรียน
มาตรฐานด้านผู้เรียน ระดับความคิดเห็นแปลผลระดับมากและมาก ($\bar{X} = 3.95 : 4.44$)
และ (4) ข้อมูลความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับความคาดหวังมากกว่าสภาพที่เป็นจริง
ทุกมาตรฐาน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สู่แนวคิดกระบวนการ PDCA ของเดมมิ่งในการ
ควบคุมและตรวจสอบคุณภาพงานแนะแนว ได้รูปแบบเชิงระบบ ดังนี้ ตัวป้อน คือ มาตรฐานด้าน
ปัจจัย กระบวนการ คือ มาตรฐานด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน ซึ่ง
ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาให้ข้อเสนอแนะและรับรองรูปแบบฯ ว่าเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้กับ
นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ได้

คำสำคัญ การพัฒนา รูปแบบ การประกันคุณภาพ

Thesis title : The Development of a Guidance Quality Assurance Model for Lower Secondary School Level of Private Schools Under the Office of Nonthaburi Educational Area 2

Researcher: Mrs. Jantree Tunyathamrong; **ID:** 2512400074; **Degree:** Master of Education (Guidance); **Thesis advisors:** (1) Dr. Wunlapa Sabaiying, Assistant Professor; (2) Dr. Chiaranai Songchaikul, Associate Professor; **Academic year:** 2010

Abstract

The purpose of this research was to develop a guidance quality assurance model for lower secondary school level of private schools under the Office of Nonthaburi Educational Service Area 2.

The research process included (1) determination of the study framework and development of research instruments; and (2) the developed questionnaires were employed to collect research data from 10 administrators, 30 guidance teachers and 390 students. After that, the obtained research data were analyzed to develop the guidance quality assurance model and then the model was submitted to three experts for model certification.

Research findings were as follows: (1) the data on opinions of administrators concerning the actual and expected conditions of the input and process standards were analyzed and interpreted to be at the high and highest levels respectively ($\bar{x} = 3.68 : 4.86$; and $\bar{x} = 3.48 : 4.81$); (2) the data on opinions of guidance teachers concerning the actual and expected conditions of the input and process standards were analyzed and interpreted to be at the high and high level respectively ($\bar{x} = 4.10 : 4.80$; and $\bar{x} = 3.95 : 4.72$); (3) the data on opinions of the students concerning the actual and expected conditions of the learner standards were analyzed and interpreted to be at the high and high level respectively ($\bar{x} = 3.95 : 4.44$); and (4) the rating means for the expected conditions of questionnaire respondents were higher than their counterpart means for the actual conditions in every standard. The researcher took the obtained data for analysis based on Demming's concept of PDCA process in order to control and verify the guidance work quality. The obtained systems approach model comprised the input factor inclusive of the input standards, the process factor inclusive of the process standards, and the output factor inclusive of the learner standards. The experts had considered and provided recommendations for improvement, and after that had certified that the model was appropriate for uses with students at the lower secondary level of private schools in Nonthaburi Educational Service Area 2.

Keywords: Development, Model, Quality assurance

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกตา กรุณาอิงจาก ผศ.ดร.วัลภา สบายยิ่ง และ รศ.ดร.เจียรนัย ทรงชัยกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาดูแลเอาใจใส่ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.รัญจวน คำวชิรพิทักษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นายอนันต์ สุขกลัด รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 นางวิภาวรรณ มาน้อย ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 และ นางสมชื้อ กอประคุณปรกร ศึกษาพิเศษที่เชี่ยวชาญ เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นายอภิศักดิ์ กสิณธร ผู้อำนวยการโรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์) และ นางวิภาวรรณ มาน้อย ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ประเมินรับรองรูปแบบ

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหาร ครูแนะแนว และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์) โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ โรงเรียนชลประทานวิทยา โรงเรียนพระหฤทัยนนทบุรี โรงเรียนธรรมมิศลาม และโรงเรียนทำอัฐศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัย

ขอขอบคุณครอบครัว และคณะครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์) ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลในการทำ วิทยานิพนธ์มาโดยตลอด และมีส่วนแห่งความสำเร็จของผู้วิจัย

ท้ายสุดขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ได้กรุณามอบทุนอุดหนุน วิทยานิพนธ์จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

จันทร์ คุลยธารง

ตุลาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
การประกันคุณภาพการศึกษา.....	7
การแนะแนว.....	19
รูปแบบ.....	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
ขั้นตอนการวิจัย.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) และผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน).....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	47
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) จำนวน 30 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	53
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านกระบวนการของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	58
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านกระบวนการของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) จำนวน 30 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	62
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) จำนวน 390 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	66
ตอนที่ 7 การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2	69
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปการวิจัย	75
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	85
ก รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2	86
ข การประเมินความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	90
ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย (แก้ไขแล้ว)	97
ง รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	112
จ หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย	114
ฉ รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและรับรองรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพ งานแนะแนว	120
ช แบบประเมินและรับรองการพัฒนาคุณภาพการประเมินคุณภาพงานแนะแนว (ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน)	122
ประวัติผู้วิจัย	126

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)	44
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)	45
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)	46
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)	47
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ ความคาดหวัง มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)	53
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ ความคาดหวังมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)	58
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ ความคาดหวังมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)	62
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความ คาดหวังมาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)	66
ตารางที่ 4.9 ค่าความต่างที่มีค่ามากที่สุดของมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านผู้เรียน	70

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ	11
ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	13
ภาพที่ 2.3 กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	16
ภาพที่ 2.4 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	18
ภาพที่ 2.5 แผนภูมิแสดงมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการและด้านปัจจัย	29
ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงขั้นตอนการวิจัย	37
ภาพที่ 3.2 กรอบในการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบฯ	38
ภาพที่ 4.1 การสังเคราะห์การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการแนะแนว	72
ภาพที่ 4.2 ค่าความต่างของแต่ละมาตรฐานที่มีค่ามากที่สุดจากการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ภาพที่ 4.3 การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว	74

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ เห็นชอบแผนพัฒนาการแนะแนว ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์เฉพาะเรื่องที่กำหนดให้มีมาตรฐานและเร่งรัดการประกันคุณภาพการแนะแนว กรมวิชาการจึงได้ร่วมกับสถานศึกษาทุกระดับ ทุกสังกัด ตลอดจนระดับอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จัดทำมาตรฐานการแนะแนวเพื่อเป็นการประกันคุณภาพการแนะแนวของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสาระที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์หลัก เป้าหมายหลักและยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการแนะแนวในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) และตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (มาตรฐานการแนะแนว : 2546 : คำนำ) กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำมาตรฐานการแนะแนว ซึ่งเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 5 ของแผนพัฒนาการแนะแนว ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) คือ กำหนดมาตรฐานและเร่งรัดการประกันคุณภาพการแนะแนว โดยเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 5 คือ มีมาตรฐานการแนะแนวที่ครอบคลุมด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการงาน ด้านชีวิตและสังคม เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพแนะแนว และการประเมินงานแนะแนว จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญต่อการพัฒนางานแนะแนวตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) เร่งรัดให้มีการประกันคุณภาพการแนะแนว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) มีวิสัยทัศน์มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society)” และได้กำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศในข้อที่ 1 ดังนี้ “พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้ อย่างเท่าทัน มีสุขภาพที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ภายในคุณภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฉบับที่ 10 ข้อที่ 1 ดังนี้ “เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย

จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต
ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของ
ครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย”

ปัจจุบันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้จัด
กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียน
ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดให้มี
กิจกรรมแนะแนวจำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดปีการศึกษา ทั้งกำหนดให้ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วม
กิจกรรมแนะแนวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน
(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กรมวิชาการ : 2551 : 16) โดย
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ(2546) ได้กำหนดมาตรฐานการแนะแนวขึ้นเพื่อประกันคุณภาพ
การแนะแนวของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งแบ่งมาตรฐานการแนะแนวออกเป็น
3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 4 มาตรฐาน 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการ
4 มาตรฐาน 13 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านปัจจัย 7 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ เพื่อให้สถานศึกษา
พัฒนาคุณภาพการแนะแนว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
เอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 จึงสนใจศึกษาโดยใช้มาตรฐานการแนะแนวของ
กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 ซึ่งแบ่งมาตรฐานการแนะแนวออกเป็น 3 ด้าน คือ
มาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 4 มาตรฐาน 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน
13 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านปัจจัย 7 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง
ของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) และผู้ให้บริการแนะแนว
(ครูแนะแนว) ว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานการแนะแนวระดับใด มีปัญหาและอุปสรรคในการ
ดำเนินงานประกันคุณภาพงานแนะแนวอะไรบ้าง มีการดำเนินการตามมาตรฐานการประกัน
คุณภาพงานแนะแนวแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์สู่
รูปแบบเชิงระบบ (System approach) คือ ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์
(Output) โดยใช้กระบวนการครบวงจร PDCA ของเดมมิ่งในการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพ
มาพัฒนาสร้างรูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
เอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

3. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขอบเขตของการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากร ได้แก่ ผู้สนับสนุนงานแนะแนวคือผู้บริหารจำนวน 42 คน ผู้ให้บริการแนะแนว คือ ครูแนะแนวจำนวน 50 คน และผู้รับบริการแนะแนว คือ นักเรียนจำนวน 8,176 คน ประชากรทั้งหมดเป็นประชากรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 (<http://www.neo-2.net> สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2)

3.2 ระยะเวลาในการวิจัย

ปีการศึกษา 2553

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 มาตรฐานงานแนะแนว 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการและมาตรฐานด้านปัจจัย

3.3.2 รูปแบบเชิงระบบ

3.3.3 กระบวนการ PDCA ของเดมมิ่ง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว หมายถึง แบบแผนของการประกันคุณภาพการแนะแนวที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระเบียบ และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะตามขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามมาตรฐานการแนะแนวคือ พัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา ปรับตัวเองได้ และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

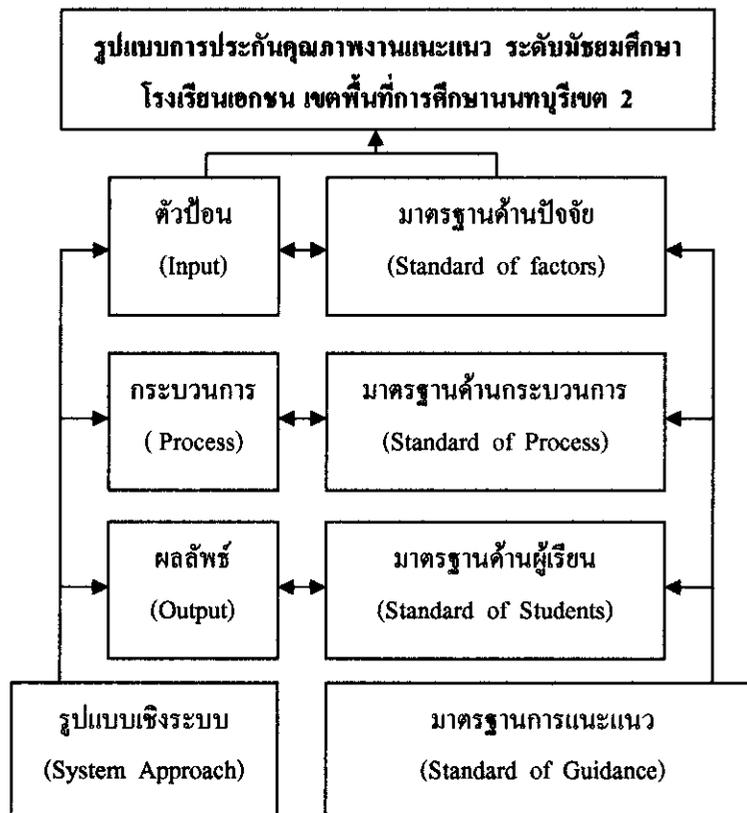
4.2 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

4.3 ครูแนะแนว หมายถึง ผู้ให้บริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

4.4 นักเรียน หมายถึง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 โดยใช้มาตรฐานการแนะแนว คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัยสภาพที่เป็นจริง และตามความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว ผู้ให้บริการแนะแนว และผู้รับบริการแนะแนวว่า มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการแนะแนวของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2546 ในระดับใด และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 โรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ได้รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว

6.2 โรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 มีรูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อประกันคุณภาพการแนะแนวได้

6.3 โรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ มีรูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประกันคุณภาพการแนะแนวให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่การศึกษาได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ประมวลสาระสำคัญ และกำหนดเป็นหัวข้อสำคัญได้ดังนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.3 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา
2. การแนะแนว
 - 2.1 ความหมายของการแนะแนว
 - 2.2 ขอบข่ายของการแนะแนว
 - 2.3 ความสำคัญของการแนะแนว
 - 2.4 ภารกิจการแนะแนวระดับมัธยมศึกษา
 - 2.5 มาตรฐานการแนะแนว
3. รูปแบบ
 - 3.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 3.2 ความสำคัญของรูปแบบ
 - 3.3 ประเภทของรูปแบบ
 - 3.4 รูปแบบเชิงระบบ
 - 3.5 การพัฒนารูปแบบ

1. การประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

นักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษา ได้อธิบายความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2539: 3) ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง มาตรการหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าสถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ผู้จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้”

สงบ ลักษณะ (2541: 12) กล่าวว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวางแผนและกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา ที่จะรับประกันให้กับสังคมเชื่อมั่นว่า จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ให้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตรและตรงกับความมุ่งหวังของหลักสูตร”

อุทุมพร จามรมาน (2541: 1) กล่าวว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน(เจ้าของภาษี)ว่าทุกคนในสถานศึกษาปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ”

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2543: 7) ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง”

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 7) ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง”

โอคแลนด์ (Oakland 1993: 15 – 17) อธิบายว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีระบบการวางแผน การจัดการคุณภาพที่จัดดำเนินงานทั้งการพัฒนาระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพงาน ทำให้เกิดความมั่นใจได้ทั้งผู้ผลิต และผู้บริโภคว่า กระบวนการเหล่านี้มีคุณภาพทุกขั้นตอน”

สตีเฟน และมอร์แกน(Stephen & Mogan 1994: 45 – 46) อธิบายว่า “การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกิจกรรมการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และวิธีปฏิบัติให้เกิดคุณภาพที่เหมาะสมจากหน่วยงานหรือสถาบันรับรองคุณภาพที่ตรวจสอบ ประเมินผล ระบบมาตรฐานคุณภาพที่มีแนวทางปฏิบัติตามมาตรฐาน ระบบวิธีการควบคุมการดำเนินงาน และการบันทึกรายงานผล ด้านคุณภาพซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคหรือลูกค้า หรือผู้ให้บริการมั่นใจได้ว่า

ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่ตนเองได้รับมาเกิดจากกระบวนการที่มีคุณภาพไม่ครบถ้วน ส่งผลถึงความมั่นใจในคุณภาพใช้งานของผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการนั้น ๆ”

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการของผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมตามภารกิจโดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครบถ้วนตามมาตรฐานที่ระบุไว้ในหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) การศึกษาของโรงเรียนจึงเป็นการให้หลักฐาน ข้อมูล แก่ประชาชน ว่าบุคคลในโรงเรียนทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ผู้ปกครองนักเรียน และสาธารณชน มั่นใจว่านักเรียนจะมีคุณภาพตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรและมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ได้กำหนดให้ รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิด “ความรู้คู่คุณธรรม” และจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งนำไปสู่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษารั้งใหญ่ที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา คือ “มาตรา 47 ให้มีระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก” (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 : 28)

การประกันคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่น และสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- 2) ป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค และ เกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง
- 3) ทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการศึกษาสู่คุณภาพ และ มาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษามีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็น รูปธรรมและต่อเนื่อง (แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สกศ.2543: 7)

การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรม ตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพ และ สร้างสรรค์การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

การประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่สำคัญ 2 เรื่อง ดังนี้

1) การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาซึ่งหลักปฏิบัติทั่วไปจะกำหนดโดยองค์คณะบุคคล ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีประสบการณ์ (Murgatroyd, Stephen and Morgan, Colin 1994: 45) ในระบบการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 : มาตรา 31: 17-18) โดยมีสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณาเสนอตามลำดับสายงาน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 : มาตรา 34 : 20 – 21)

2) กระบวนการตรวจสอบและประเมินการดำเนินการจัดการศึกษาว่าเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงไร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 : มาตรา 48 : 28) และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอก ของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ 2542 : มาตรา 49 : 28 – 29)

1.3 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 ประกอบด้วย 2 ระบบ คือ ระบบการประกันคุณภาพภายใน และ ระบบการประกันคุณภาพภายนอก (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 : มาตรา 47 : 28)

1.3.1 ระบบการประกันคุณภาพภายใน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 :11) กล่าวว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีหลักการสำคัญ ดังนี้

1) จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานการศึกษา

2) การที่จะดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายตามข้อ 1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

3) การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ

บริหารและการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงหลักการและกระบวนการดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 48 : 28)

หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา มี 3 ประการ คือ

1) จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษา ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือทำให้นุคลากรเสียหน้า โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2) การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1.1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคน ในสถานศึกษาไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใสและมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3) การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์และบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษาโดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผลพัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคมและประเทศชาติ

การประกันคุณภาพภายใน ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มี 3 ขั้นตอน คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 7)

1) การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน

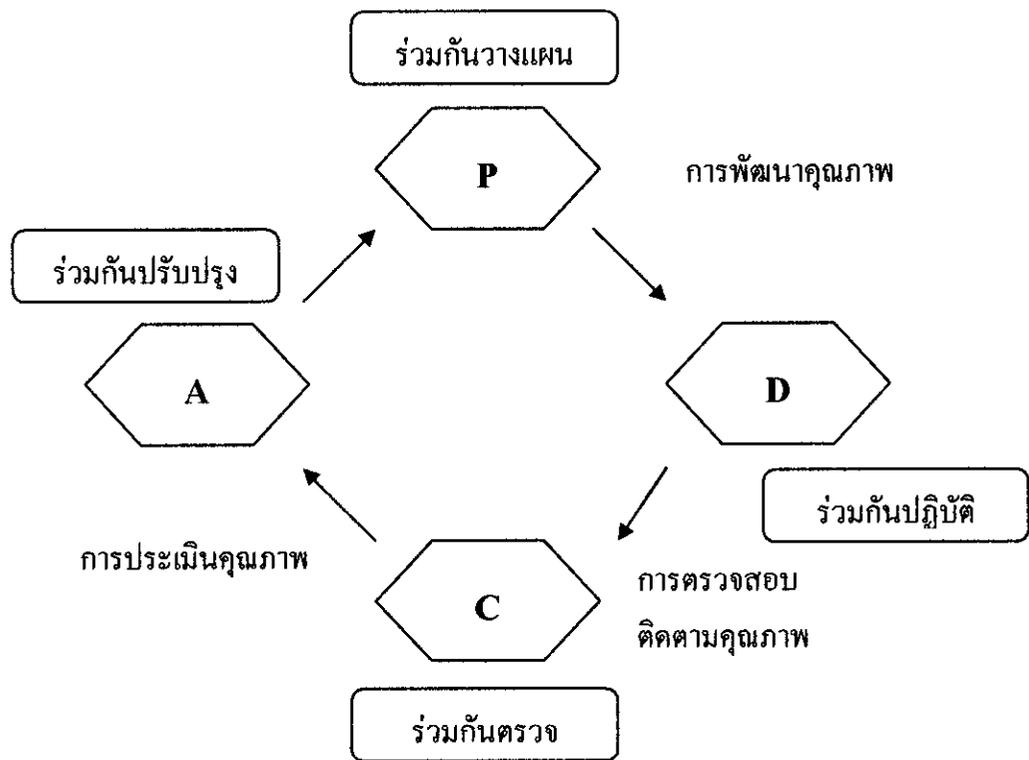
2) การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3) การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษาฯ และระดับกระทรวง

กระบวนการประกันคุณภาพภายใน ตามแนวคิดของหลักการบริหารที่เป็นกระบวนการครบวงจร (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 10)

- 1) การร่วมกันวางแผน (Planning)
- 2) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Doing)
- 3) การร่วมกันตรวจสอบ (Checking)
- 4) การร่วมกันปรับปรุง (Action)

เมื่อพิจารณากระบวนการการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประเมินคุณภาพและแนวคิดของการบริหารแบบครบวงจรจะเห็นว่ามีความสอดคล้องกัน ดังนี้

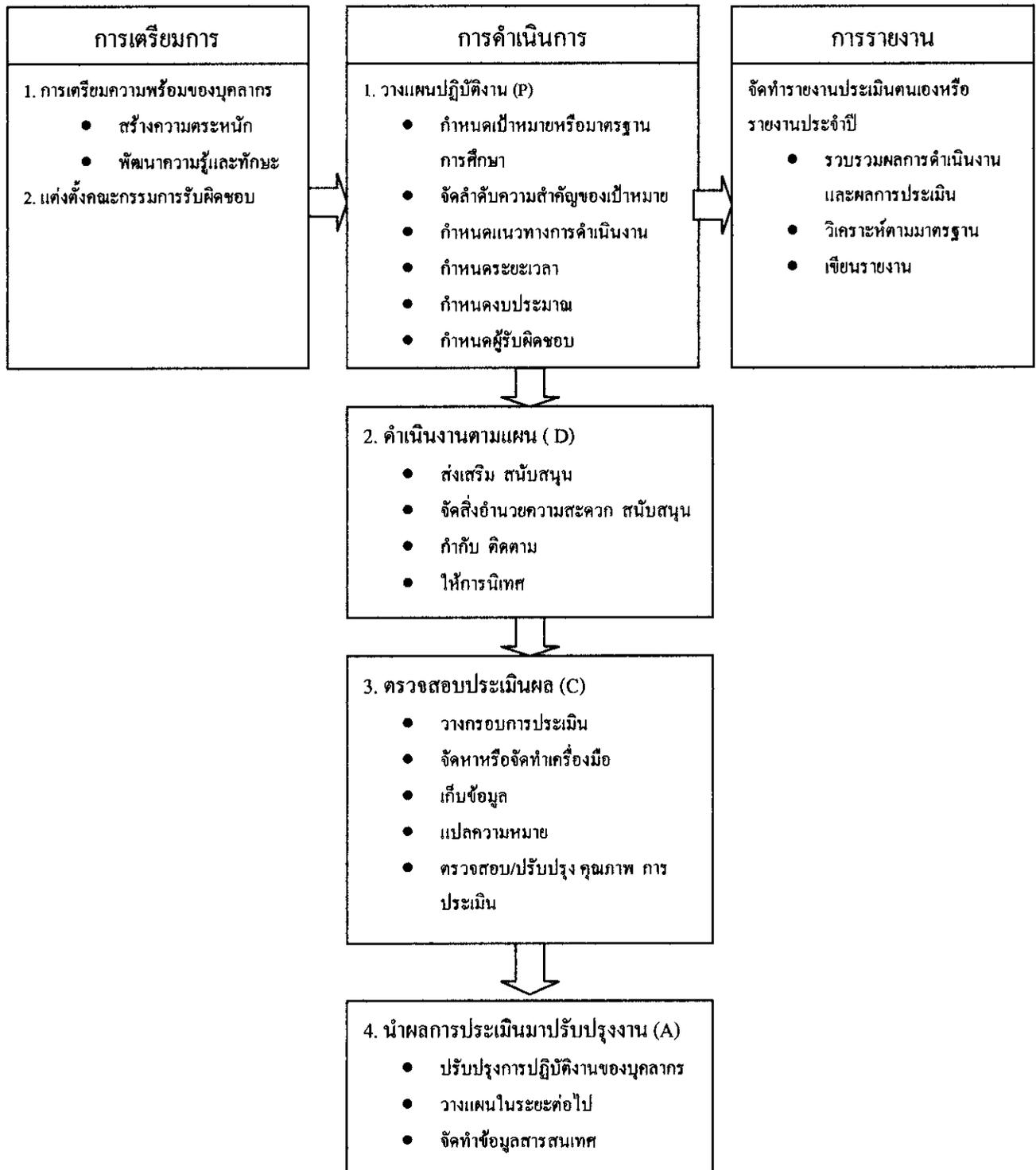
ภาพที่ 2.1 การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2544

ทฤษฎี PDCA จะรู้จักกันในนามบุคคล 2 ท่าน คือ สจ๊วตและเดมมิ่ง สจ๊วตได้คิดค้นและบรรยายทฤษฎี PDCA ลงในหนังสือเกี่ยวกับสถิติการควบคุมคุณภาพการผลิต (From the Viewpoint of Quality control) สจ๊วตได้อธิบายว่า “แผนการ โครงสร้าง จากฝั่งความคิด ประกอบกับการพัฒนาการฝึกของการจัดการ นำมาใช้ในการปรับปรุงเป็นกุญแจสำคัญในการทำธุรกิจ

ประโยชน์ของทฤษฎี PDCA

ผลการใช้ทฤษฎี PDCA อย่างต่อเนื่อง โดย นายคอร์น จอนห์นสัน ทฤษฎี PDCA เป็นที่รู้จักกันดีของแผนพัฒนาปรับปรุง (CPI) ใช้สำหรับองค์กรในการทำแผนเพื่อใช้ในการปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกันและยังสามารถบอกเราได้ถึงสิ่งที่เรารู้มาโดยมาทำเป็นแผน PDCA มี 4 ขั้นตอนด้วยกันคือ 1) การวางแผน ตั้งแผนการในการทำ PDCA 2) การทำ ทดสอบ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร 3) การตรวจสอบ ทบทวนและวิเคราะห์ถึงผลสรุปและตัวชี้วัดกับสิ่งที่ได้มา 4) การดำเนินการ ขั้นตอนการปฏิบัติ ถ้าผลมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีสามารถรวมเข้ากันได้จากการทำ PDCA แต่ถ้าไม่ได้ให้ดำเนิน PDCA ใหม่ โดยมีแผนการที่แตกต่างออกไป

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

1.3.2 ระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบการประกันคุณภาพภายนอก คือ การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อมุ่งให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ผู้ประเมินภายนอกหรือคุณหมอโรงเรียน มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้ง การประเมินคุณภาพภายนอกจะนำไปสู่การเข้าถึงคุณภาพการศึกษาด้วยความเป็นกลาง เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง

การประเมินภายนอกของ สมศ.เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบ

“ กัลยาณมิตรประเมิน ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อตรวจสอบ ยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
- 2) เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดเด่น – จุดด้อย ของสถานศึกษา เจาะลึกของความสำเร็จและสาเหตุของปัญหา
- 3) เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษา แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- 4) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพ และประกันคุณภาพ ภายในอย่างต่อเนื่อง
- 5) เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน

การประเมินคุณภาพภายนอก มีความสำคัญและมีความหมาย ต่อสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน ดังต่อไปนี้ (สกศ 2543)

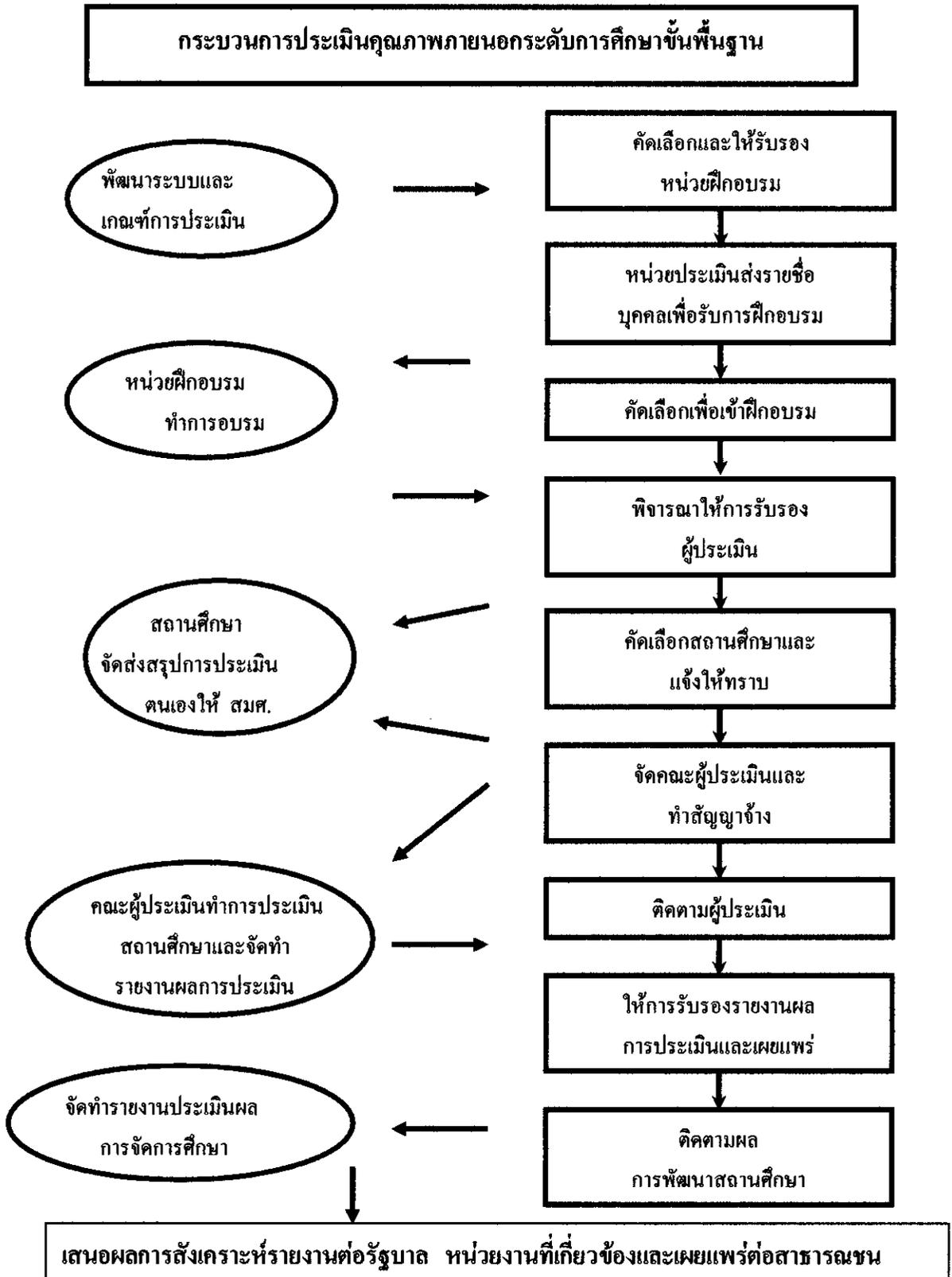
ประการที่ 1 เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน และพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

ประการที่ 2 เพิ่มความมั่นใจและคุ้มครองประโยชน์ให้ผู้รับบริการทางการศึกษาว่าสถานศึกษาได้จัดการศึกษามุ่งสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ประการที่ 3 สถานศึกษาและหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

และชุมชนท้องถิ่น มีข้อมูลที่จะช่วยตัดสินใจในการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาให้เข้าไปในทิศทางที่ต้องการและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

ประการที่ 4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบาย มีข้อมูลสำคัญ ในภาพรวมเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาทุกระดับทุกสังกัด เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการกำหนดแนวนโยบายทางการศึกษาและการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา อย่างมี ประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2.3 กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ที่มา: หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2549 - 2553

สรุป กระบวนการประกันคุณภาพภายใน คือ การประเมินผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การจัดการศึกษาโดยบุคลากรของสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ตามแนวคิดของหลักการบริหารที่เป็นกระบวนการครบวงจร PDCA ส่วนกระบวนการประกันคุณภาพภายนอก คือการประเมิน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาโดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. กระบวนการประกันคุณภาพภายในและภายนอก จะนำไปสู่การสร้างสรรค์ ในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผน พัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผนติดตาม และประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคมและประเทศชาติ

1.3.3 กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

กรมวิชาการ (2542 : 3 – 4) ได้กล่าวถึงกระบวนการสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ

1) การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้

(1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษาไว้เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

(2) การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน โดยกระทรวงศึกษาธิการ เขตพื้นที่การศึกษาและ/หรือต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดทำแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้

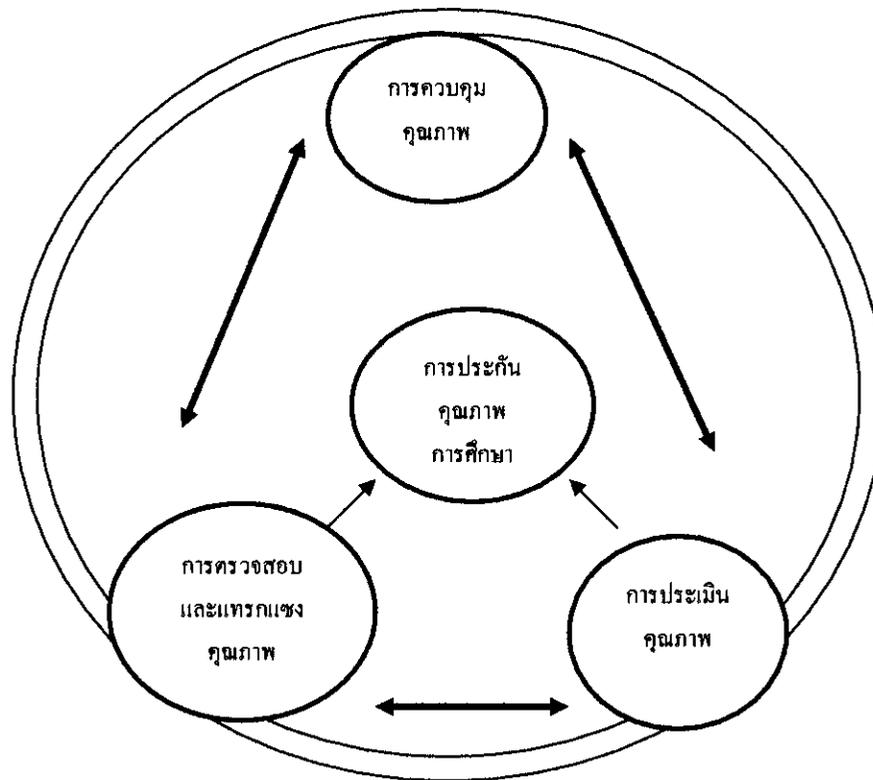
(3) ในด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การพัฒนาครูและบุคลากร ธรรมเนียมสถานศึกษา การเรียนการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการวัด ประเมินผลเป็นต้น โดยเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผนติดตาม กำกับ การดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2) การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และ/หรือต้นสังกัดและกระทรวงศึกษาธิการเพื่อยืนยัน ช่วยเหลือ สนับสนุน ใฝ่ระวัง ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดมุ่ง ไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ

(1) การตรวจสอบและการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเอง ของสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคมและผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา

(2) การตรวจสอบและทบทวนการศึกษาของสถานศึกษา โดยเขตพื้นที่การศึกษาและ/หรือต้นสังกัด เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและ/หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

3) การประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อประเมินและรับรองว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

ภาพที่ 2.4 การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2544

การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพก็คือกระบวนการบริหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพตามหลักการบริหาร โดยการควบคุมคุณภาพ คือการที่สถานศึกษาต้องร่วมกันวางแผนและดำเนินการตามแผน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา ส่วนการตรวจสอบคุณภาพ คือ การที่สถานศึกษาต้องร่วมกันตรวจสอบเพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา เมื่อสถานศึกษามีการตรวจสอบตนเองแล้วหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและต้นสังกัดก็เข้ามาช่วยติดตามและประเมินคุณภาพ เพื่อให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา

สรุปได้ว่า กระบวนการประกันคุณภาพ ประกอบด้วย การดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ 1.ควบคุมคุณภาพการศึกษา 2. การตรวจสอบทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา 3. การประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 ประกอบด้วย 2 ระบบ คือ 1. ระบบการประกันคุณภาพภายใน 2. ระบบการประกันคุณภาพภายนอก มีความแตกต่างและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน การประกันคุณภาพภายในเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแล้วจัดทำรายงานประจำปีเสนอผู้เกี่ยวข้อง ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกเป็นงานที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพภายใน เป็นการตรวจสอบผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา โดยหน่วยงานภายนอก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา สมศ. เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพ การประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอกจึงสัมพันธ์เชื่อมโยงกันด้วยมาตรฐานการศึกษาโดยคำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ นโยบาย ความหลากหลายในทางปฏิบัติและมุ่งส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษามากกว่า การควบคุมหรือการให้คุณให้โทษ

2. การแนะแนว

2.1 ความหมายของการแนะแนว

ได้มีผู้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้หลายท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529 : 1) ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า
 “เป็นกระบวนการผูกพันเพื่อพัฒนาชีวิต เพื่อช่วยให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้บุคคลนั้นสามารถช่วยตนเอง นำตนเอง ปรับตนเอง ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนทั้งสามารถป้องกันปัญหาและพัฒนาตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

สมร ทองดี (2530: 5) กล่าวว่า “การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคล ให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้ถูกต้องเหมาะสมสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพทุกด้าน สามารถปรับตนเองและดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข”

วัชร ทรัพย์มี (2531: 3) ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า “การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้ เป็นการตัดสินใจว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหาอย่างไร และสามารถปรับตัวให้มีความสุขความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน”

สรุปได้ว่า การแนะแนวหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลในด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม เพื่อพัฒนาแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเองสามารถช่วยตนเอง นำตนเอง ปรับตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

2.2 ขอบข่ายของการแนะแนว

โกศล มีคุณ (2544: 21) ได้กล่าวถึงแนวคิดหรือเกณฑ์ในการกำหนดขอบข่ายของงานแนะแนวไว้ว่า “เกณฑ์หรือแนวคิดพื้นฐานของการกำหนดขอบข่ายของงานแนะแนว มี 2 ประการเป็นอย่างน้อย คือ เกณฑ์ประการแรก พิจารณาจากหน้าที่ของนักแนะแนว ซึ่งหากพิจารณาความหมายของการแนะแนวที่ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ของคนได้อย่างเหมาะสม นั่นคือ การแนะแนว ไม่ใช่การสอน หรือการแนะนำ และเกณฑ์ประการที่สอง จะพิจารณาที่พัฒนาการ หรือปัญหาของบุคคลที่นักแนะแนวเข้าไปเกี่ยวข้อง เป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้ทำการแนะแนวจะเกี่ยวข้องกับพัฒนาการหรือปัญหาของบุคคลด้านใดบ้าง แต่ละด้านหมายถึงอะไร เช่น ที่ศูนย์แนะแนวอาชีพ อาจทำหน้าที่เฉพาะการแนะแนวอาชีพ ในสถานศึกษาอาจทำหน้าที่ การแนะแนวการศึกษาและการแนะแนวส่วนตัวและสังคม เป็นต้น การกำหนดขอบข่ายโดยทั่วไปมักทำตามประการที่สอง และมักแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ขอบข่ายด้านการศึกษา ขอบข่ายด้านอาชีพ และขอบข่ายด้านส่วนตัวและสังคม”

รัญจวน คำวชิรพิทักษ์ (2544: 7) โกศล มีคุณ (2544: 22 – 23) และธีรศักดิ์ เลือยโรตง (2549) ได้สรุปว่า “ขอบข่ายของการแนะแนวนั้นมีเนื้อหาที่สำคัญ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. การแนะแนวด้านการศึกษา (Educational Guidance) คือ กระบวนการที่นักแนะแนวได้ช่วยให้นักเรียน นักศึกษารู้จักตนเอง และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้จนเต็มศักยภาพ เช่น การวางแผนการเรียน วิชาเรียน การสอบ การแก้ปัญหการเรียน การศึกษาต่อ ทั้งนี้หากผู้รับบริการแนะแนวไม่รู้จักตนเอง แนวโน้ม

ที่อาจจะวางแผนการศึกษาโดยไม่คำนึงถึงความสามารถตนเอง ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจเลือกงานที่ไม่ตรงกับคุณสมบัติของตนเอง แต่ถ้าผู้ให้บริการแนะแนวมีข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ก็จะแก้ปัญหาการประสบผลสำเร็จในการเรียนทั้งยังสามารถนำศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ในการศึกษาได้เต็มที่อีกด้วย

2. การแนะแนวด้านการทำงานและอาชีพ (Vocational Guidance) คือ กระบวนการที่นักแนะแนวได้ช่วยให้นักเรียน นักศึกษารู้จักตนเอง และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีโอกาสได้รับประสบการณ์และฝึกงานตามความถนัด เพื่อให้สามารถตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาชีพได้ เช่น การแสวงหาเกี่ยวกับอาชีพและการเลือกสายอาชีพที่เหมาะสม มีเจตคติที่ดีในการทำงาน ความต้องการและความสนใจ เป็นต้น ทั้งนี้ ข้อมูลด้านความถนัดในอาชีพจะป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างความไม่ฝืนกับการเข้าสู่อาชีพที่ต้องการของผู้รับบริการแนะแนวได้ ทั้งยังทำงานได้ตรงตามความถนัด มีความสุข ความพอใจ และสามารถนำศักยภาพของตนมาใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม หรือ การแนะแนวบุคลิกภาพ (Personality Guidance) คือ กระบวนการที่นักแนะแนวได้ช่วยให้นักเรียน นักศึกษารู้จักตนเอง และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนตัวและสังคมได้ เช่น การรู้จักตนเองในด้านทักษะทางสังคม การปรับตัวกับเพื่อนและครู การทำงานร่วมกับผู้อื่น การพัฒนาบุคลิกภาพ และความสามารถที่เหมาะสมในการเข้าสังคม การเลือกกิจกรรมที่สนใจยามว่าง การพัฒนาตนให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีหรือพัฒนาบุคลิกภาพด้านส่วนตัวและสังคมที่เป็นจุดเด่นของผู้รับบริการแนะแนว เป็นต้น”

กมลรัตน์ กรีทอง (2545 : 232 - 233) กล่าวถึงขอบข่ายของการแนะแนว ในสถานศึกษาและในองค์กรว่าควรครอบคลุมขอบข่ายงานแนะแนว 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การแนะแนวการศึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือบุคคล ให้ได้รับความสำเร็จในการศึกษาตามความสามารถ ในองค์กรก็คือ การส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความก้าวหน้าทางการศึกษา ในรูปการจัดส่งไปเพิ่มพูนความรู้ โดยการไปศึกษาดูงาน ไปรับการอบรมสัมมนา ตลอดจนการศึกษาต่อเพื่อนำความรู้มาพัฒนาองค์กร

2. การแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักเลือก และเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและการปฏิบัติตนให้ประสบความสำเร็จในอาชีพขององค์กร และการเพิ่มพูนประสบการณ์ในการทำงาน

3. การแนะแนวส่วนตัวและสังคม หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้บุคคล ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวได้

อย่างเหมาะสมในองค์กร คือ การช่วยให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และทำงานเป็นทีมอย่างสามัคคีและมีประสิทธิภาพ

ปรีชา วิหคโต (2552 : 113 - 116) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นว่า “ขอบข่ายของงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นวิเคราะห์ได้จากจุดหมายของหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน 3 ด้าน ได้แก่ พัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคม”

สรุปได้ว่า การแนะแนว มีขอบข่ายที่สำคัญ 3 ด้าน คือ 1) การแนะแนวด้านการศึกษา (Educational Guidance) 2) การแนะแนวด้านการงานและอาชีพ (Vocational Guidance) และ 3) การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม หรือการแนะแนวบุคลิกภาพ (Personality Guidance)

2.3 ความสำคัญของการแนะแนว

โกศล มีคุณ (2544 :14 – 15) ได้จำแนกความสำคัญของการแนะแนวทั้งต่อผู้รับบริการและสถานศึกษาไว้ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

2.3.1 การแนะแนวมีความสำคัญต่อผู้รับบริการ คือ

- 1) ผู้รับบริการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาที่เหมาะสม ทั้งทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อันจะทำให้เกิดความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน การเตรียมตัวสู่อาชีพ หรือการประกอบอาชีพ และการปรับตัวทางสังคมที่เหมาะสมกับวัยและสถานภาพ
- 2) ผู้รับบริการได้รับการป้องกันผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตในด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยพิจารณาจากความเหมาะสมกับวัยและสถานภาพ
- 3) ผู้รับบริการได้รับการแก้ไข / ช่วยเหลือ กรณีที่ผู้รับบริการเกิดปัญหาขึ้น การแนะแนวจะมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งเน้นให้ผู้พบปัญหาได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ได้พบกับทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหา ได้คิดวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

2.3.2 การแนะแนวมีความสำคัญต่อสถานศึกษาคือ

- 1) การแนะแนวเป็นกลไกของสถานศึกษาหรือองค์กรในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและช่วยเหลือให้สมาชิกแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- 2) การแนะแนวช่วยลดปัญหาและความขัดแย้งในสถานศึกษา หรือองค์กรเนื่องจากสมาชิกมีวุฒิภาวะที่ดีจะส่งผลปัญหาด้านต่าง ๆ น้อยลง
- 3) การแนะแนวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา หรือองค์กรในการพัฒนาสมาชิกหรือบุคลากร เพราะสมาชิกมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมมีผลงานดีด้วย

สรุปได้ว่า การแนะแนวมีความสำคัญต่อสถานศึกษาและผู้รับบริการในการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนา กาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมสำหรับตนเอง และการแนะแนวเป็นกลไกของสถานศึกษาหรือองค์กรช่วยลดปัญหาและความขัดแย้งในสถานศึกษาหรือองค์กร

2.4 การกิจการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา

โกศล มีคุณ (2544 : 19-35) กล่าวถึงภารกิจการแนะแนวว่ามี 3 ภารกิจ คือ ภารกิจบริหารงานแนะแนว ภารกิจบริการงานแนะแนว และภารกิจวิชาแนะแนวดังต่อไปนี้

2.4.1 ภารกิจบริหารงานแนะแนว หมายถึง การบริหารที่จัดการเพื่อให้งานแนะแนวดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด กระบวนการบริหารตามแนวของกูลิคและเออร์วิค (โกศล มีคุณ และ เจียรนัย ทรงชัยกุล 2546 : 147 อ้างจาก Gulick & Urwick ,1937) มีส่วนประกอบที่สำคัญ 7 ประการดังนี้

1) **การวางแผน (Planning)** การบริหารงานแนะแนวที่ดี ควรมีการวางแผนการดำเนินงานทั้งระบบขององค์กรและระดับปฏิบัติการ โดยการกำหนดเป็นแผนระยะยาว แผนระยะสั้น ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายมีความชัดเจน ในแนวทางที่จะสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง ช่วยให้การบริหารและการปฏิบัติงานแนะแนวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) **การจัดองค์กร (Organizing)** ควรมีการจัด โครงสร้างบุคลากร ประกอบด้วยบุคคลจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และมีการจัดแบ่งสายงานและความรับผิดชอบอย่างชัดเจนมีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับปฏิบัติงาน เช่น มีอาคาร มีห้องทำงาน ห้องสำหรับให้บริการ ให้การศึกษา มีเครื่องมือเครื่องใช้สำนักงานและกิจกรรมแนะแนวต่าง ๆ เป็นต้น

3) **การจัดบุคลากร (Staffing)** บุคลากรหรือคณะทำงานควรประกอบด้วย คณะกรรมการฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการฝ่ายปฏิบัติงาน โดยจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน บทบาทหน้าที่และควรเป็นผู้รู้และทุ่มเทจิตใจให้กับงานแนะแนวได้อย่างแท้จริง สามารถร่วมมือประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) **การอำนวยการ (Directing)** การทำงานด้านนี้ผู้เป็นหัวหน้างานจะต้องมีความสามารถในการวินิจฉัย สั่งการ แนะนำ หรืออธิบายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ แก่ผู้ร่วมงานได้ หัวหน้างานสามารถนำหลักจิตวิทยาและหลักการบริหารมาใช้ในการทำงาน

5) **การประสานงาน (Coordinating)** งานแนะแนวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับหน่วยงานหรือฝ่ายต่าง ๆ หลายฝ่ายทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติงานแนะแนว

จึงต้องมีความสามารถ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนและทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอก
ที่งานแนะแนวไปเกี่ยวข้อง

6) การรายงาน (Reporting) หลังจากที่มีการดำเนินการแนะแนวแล้ว
ควรมีการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน ทั้งกิจกรรมย่อยและกิจกรรมใหญ่เพื่อจัดทำรายงานและ
ประชาสัมพันธ์ผลงานรวมทั้งใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนา

7) การบริหารงบประมาณ (Budgeting) ควรมีการสรรหาและจัดเตรียม
กองทุนหรืองบประมาณสนับสนุนสำหรับหน่วยงานแนะแนวอย่างเพียงพอและเหมาะสมเพื่อให้
หน่วยงานแนะแนวมีทรัพยากรดำเนินงานแนะแนวให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสิทธิภาพ

ส่วนประกอบทั้ง 7 ประการของกระบวนการบริหาร เรียกรวมกัน
โดยใช้อักษรตัวแรกว่า “POSDCoRB” กระบวนการบริหารดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการบริหาร
งานแนะแนวก็สามารถทำได้ทั้ง 7 ประการ”

สรุปภารกิจบริหารงานแนะแนว ได้ว่ามีส่วนประกอบ 7 ประการ คือ
การวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การจัดทำรายงาน
และการบริหารงบประมาณ ซึ่งรวมกันเรียกว่า POSDCoRB

2.4.2 ภารกิจบริการงานแนะแนว โกศล มีคุณ (2544: 28) กล่าวถึงภารกิจ
บริการงานแนะแนวว่า “ภารกิจบริการแนะแนวที่จัดโดยทั่วไปจะมีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับการเห็น
ความสำคัญและความพร้อมขององค์กร สถาบันแต่ละแห่ง” สำหรับประเทศไทยใน
สถาบันศึกษามักแบ่งเป็น 5 บริการ ได้แก่ บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
บริการสนเทศ บริการให้การปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคลากร และบริการติดตามและ
ประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1) การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล (Individual Inventory
Service) เป็นบริการที่ทำการรวบรวม จัดกระทำ และแปลความหมายอย่างเป็นระบบของข้อมูล
ที่เกี่ยวกับบุคคล เพื่อความเข้าใจบุคคลแต่ละคน และช่วยให้บุคคลได้เข้าใจและรู้จักตนเองมากขึ้น
สามารถเลือกแนวทางการพัฒนาตนเอง หาทางป้องกันและแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง
ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนี้ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้
(จิตอารี เนตรหิน 2542 :133 อ้างถึงใน โกศล มีคุณ 2544 : 28)

- (1) การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างมีระบบ
- (2) การบันทึกและแปลความหมายของข้อมูลดังกล่าวอย่างมีระบบ
- (3) การนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการแนะแนวอย่างมีประสิทธิภาพ

การรวบรวมข้อมูลที่ดี จะต้องมีเทคนิควิธีหรือเครื่องมือ ซึ่งได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การทดสอบ และแบบทดสอบต่างๆ ผู้ศึกษาจะต้องเลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ใช้อย่างเหมาะสมและดำเนินการตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2) บริการสนเทศ (Information Service) เจียรนัย ทรงชัยกุล (2544 : 60) กล่าวถึงบริการสนเทศว่า “บริการสนเทศเป็นบริการที่สำคัญประการหนึ่งของการแนะแนว ซึ่งมุ่งช่วยเหลือผู้รับบริการสนเทศ ด้วยการรวบรวมและให้ข้อสนเทศที่มีคุณภาพ ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพและด้านส่วนตัว – สังคม เพื่อให้ผู้รับบริการสนเทศสามารถนำข้อสนเทศไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมในการตัดสินใจ การวางแผนชีวิต การป้องกันปัญหา และการพัฒนาตน”

3) บริการให้การปรึกษา (Counseling Service) ววัทธิ ทรัพย์มี (2544 : 120) ได้ให้ความหมายของบริการให้การปรึกษาไว้ว่า “การให้บริการปรึกษาเป็นสัมพันธภาพระหว่างให้การปรึกษาซึ่งจัดเป็นวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมกับผู้รับบริการซึ่งต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้ผู้รับบริการเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ได้ปรับปรุงทักษะในการตัดสินใจ และทักษะในการแก้ปัญหา ตลอดจนปรับปรุงความสามารถในการที่จะให้ตนเองพัฒนาขึ้น ”

การบริการให้การปรึกษามีความสำคัญต่อการแนะแนว เพราะเป็นบริการที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ประสบปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ให้การปรึกษา เพื่อช่วยให้บรรเทาหรือขจัดปัญหา หรือช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจได้ในโครงการในอนาคตต่าง ๆ การให้บริการให้การปรึกษาในสถานศึกษา หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรจะมีการจัดตั้งหน่วยให้บริการให้การปรึกษา ซึ่งควรมีผู้ให้บริการให้การปรึกษาซึ่งได้ศึกษามาทางด้านบริการให้การปรึกษาแก่นักศึกษา โดยจัดให้ครอบคลุมบริการให้การปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว – สังคม และมีบริการให้การปรึกษาทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

4) บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) บริการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการหนึ่งในงานรับผิดชอบของฝ่ายแนะแนวในสถานศึกษา มีหน้าที่ช่วยให้บุคคลได้ดำเนินการตามแผนที่ตนเองวางไว้ทั้งในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในสถานศึกษา และเมื่อจากสถานศึกษาไปแล้ว

พรพิมล ไวทยางกูร และ นุชลี อุภักย์ (2544 : 163) เสนอความหมายของการจัดวางตัวบุคคลว่าหมายถึง “การช่วยให้บุคคลได้ดำเนินการหรือปฏิบัติกิจกรรมหรือการกระทำในสิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการ ความตั้งใจ และความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง”

ประดินันท์ อุปรมัย และ สมร ทองดี (2545 : 135) กล่าวว่า “บริการจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการแต่ละบุคคลได้ใช้ศักยภาพเต็มที่ ทั้งด้าน

การศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม โดยการช่วยเหลือผู้รับบริการทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาตั้งแต่เข้าเรียน จนกระทั่งจบการศึกษา และถ้ามีความเป็นไปได้ก็ควรให้ความช่วยเหลือทั้งผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถครองชีวิตทั้งด้านการงาน การดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล”

5) บริการติดตามและประเมินผล (Follow up & Evaluation Service)

สมร ทองดี (2544 : 221) ได้ให้ความหมายของบริการติดตามผลว่าหมายถึง “บริการที่จัดขึ้นเพื่อศึกษาผลของการจัดบริการแนะแนวให้แก่ผู้รับบริการทุกบริการ โดยจัดให้ครอบคลุมผู้รับบริการทุกคน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้ให้บริการแนะแนวทางทุกบริการสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลเป็นแนวทางในการให้บริการต่าง ๆ ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการแนะแนวได้มากขึ้น ”

สมร ทองดี (2544 : 245) กล่าวว่า “การดำเนินงานในการติดตามผลและประเมินผล คือการศึกษาผลของการปฏิบัติงานหรือการให้บริการแนะแนวแก่ผู้รับบริการ การติดตามผลในงานแนะแนวจะมุ่งนำข้อมูลที่ได้รับนั้นมาวิเคราะห์และพิจารณาว่าควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาการให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการแต่ละบุคคลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะที่การประเมินผล จะมุ่งเน้นในการศึกษาสำรวจคุณภาพของโครงการแนะแนว หรือสรุปผลการปฏิบัติงานแนะแนวในภาพรวม เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตัดสินคุณภาพหรือผลสำเร็จ จุดเด่น จุดบกพร่องของการแนะแนวที่จัดขึ้น ซึ่งจะเป็แนวทางในการพัฒนาการจัดบริการแนะแนวในอนาคต”

สรุปภารกิจบริการงานแนะแนว ได้แก่ บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูล เป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้การปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามและประเมินผล

2.4.3 ภารกิจวิชาการงานแนะแนว ภารกิจวิชาการในงานแนะแนวเป็นงานที่ฝ่ายแนะแนวต้องทำเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้หรือเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ นั่นคือการศึกษาวิจัยและที่สำคัญ คือการนำความรู้วิชาการ โดยเฉพาะที่เป็นความรู้ใหม่ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในงานแนะแนว การดำเนินงานตามภารกิจหลักของงานแนะแนวจะจัดให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและขอบข่ายของงานแนะแนว ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัว – สังคม

โกศล มีคุณ (2544 : 39-41) กล่าวว่า “การแนะแนวเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีวิชาการเป็นพื้นฐาน การแนะแนวจึงต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ สร้างองค์ความรู้ใหม่ตลอดเวลา องค์ความรู้ที่มีอยู่และองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่จะเกิดประโยชน์ก็เมื่อถูกนำมาใช้” ดังนั้นภารกิจ

ทางวิชาการของการแนะแนวที่เด่นชัดมี 2 ประการคือ 1) การสร้างองค์ความรู้ใหม่และ 2) การรวบรวมและใช้องค์ความรู้ ดังนี้

- 1) การสร้างองค์ความรู้ใหม่ องค์ความรู้ทางการแนะแนวสร้างขึ้นได้โดยอาศัยการวิจัยเป็นหลัก ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้การทำงานวิจัยเกี่ยวกับงานแนะแนว
- 2) การรวบรวมและใช้องค์ความรู้ การรวบรวมองค์ความรู้ทางการแนะแนวจะมีประโยชน์มากขึ้น เมื่อมีการรวบรวมและจัดเก็บได้อย่างเป็นระบบ หรือจัดทำเป็นฐานข้อมูลและเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จะทำให้สามารถแลกเปลี่ยนหรือใช้องค์ความรู้ร่วมกันได้

สรุปได้ว่า ภารกิจงานแนะแนว คือ การให้บริการเพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองแก้ปัญหาและปรับตนเองได้อย่างมีความสุข ซึ่งมี 5 บริการคือ งานบริการสำรวจและเก็บข้อมูลผู้เรียน งานบริการให้คำปรึกษา งานบริการจัดวางตัวบุคคลากร และงานบริการติดตามผล

2.5 มาตรฐานการแนะแนว

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ(2546: 1 – 36) ได้กำหนดมาตรฐานการแนะแนว (Guidance Standard) เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการแนะแนว เป็น 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน (มาตรฐานที่ 1 – 4) มาตรฐานด้านกระบวนการ(มาตรฐานที่ 5 – 8) และ มาตรฐานด้านปัจจัย(มาตรฐานที่ 9 – 15) ดังนี้

มาตรฐานด้านผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตนเองได้

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานด้านกระบวนการ

มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว

มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริการจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง

มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานด้านปัจจัย

มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา มีความสามารถบริหารจัดการ
แนะแนว

มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำ
ด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว

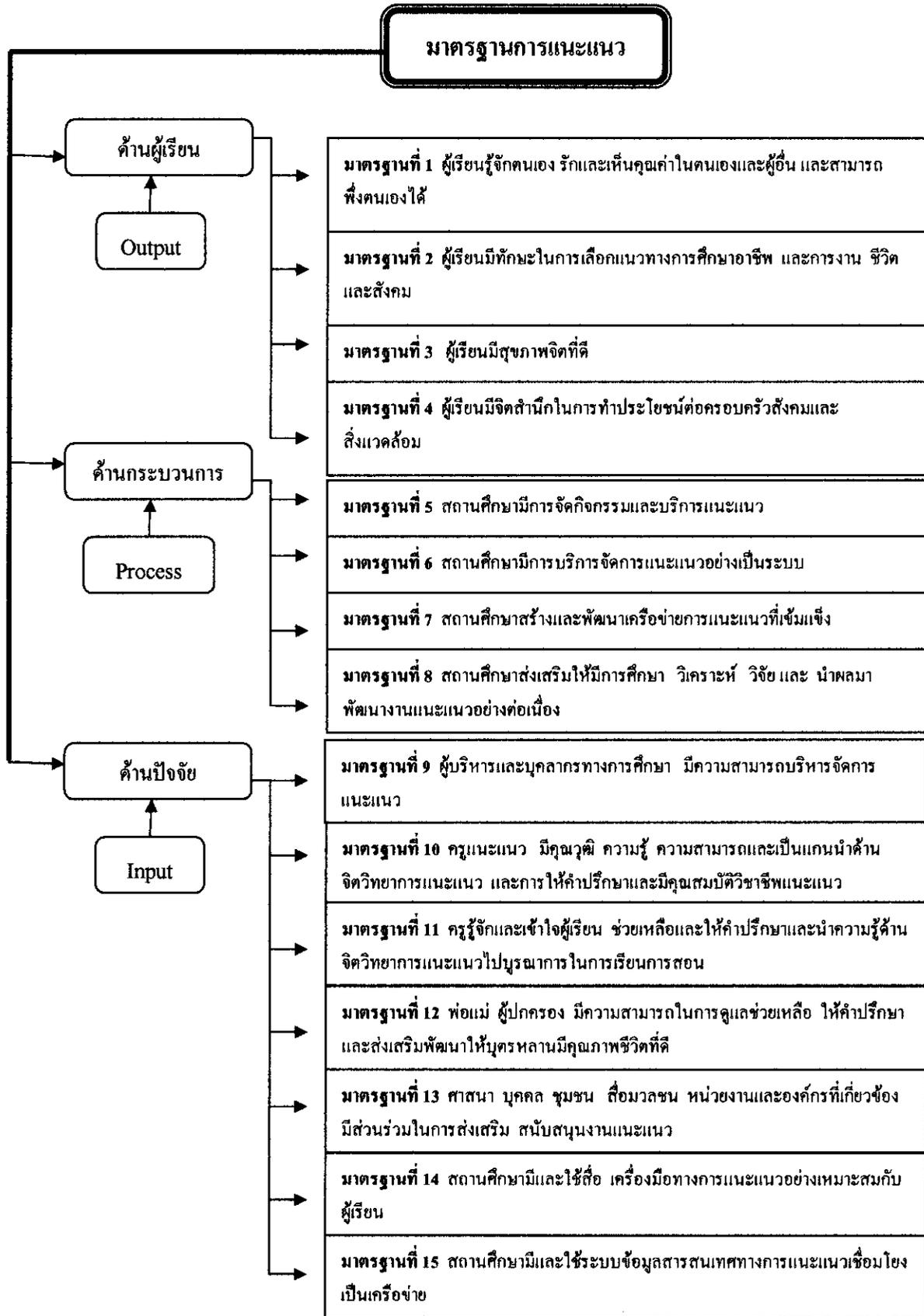
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำ
ความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน

มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้
คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่
เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว

มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่าง
เหมาะสมกับผู้เรียน

มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนว
เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย

ภาพที่ 2.5 แผนภูมิแสดงมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย
ที่มา: มาตรฐานการแนะแนว 2546

สรุปได้ว่า มาตรฐานการแนะแนว (Guidance Standard) ที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดขึ้น เป็นกรอบและเกณฑ์ในการตัดสินงานแนะแนวส่งเสริม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลเพื่อประกันคุณภาพการแนะแนว มีมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัย รวมทั้งหมด 15 มาตรฐาน

3. รูปแบบ

3.1 ความหมายของรูปแบบ

คำว่า “รูปแบบ” หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่าง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบจะหมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชนบท เป็นต้น พจนานุกรม Contemporary English ของ (Longman 1981 : 668) ให้ความหมายโดยสรุปแล้วมี 3 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบ หมายถึง สิ่งซึ่งเป็นแบบย่อส่วนของของจริงซึ่งเท่ากับแบบจำลอง
2. รูปแบบ หมายถึง สิ่งของหรือคนที่นำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการบางอย่าง เช่น ครูต้นแบบ
3. รูปแบบ หมายถึง รุ่นของผลิตภัณฑ์ต่างๆ

กู๊ด (Good 1973) ให้ความหมายของรูปแบบไว้ในพจนานุกรม ว่า “รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด เป็นชุดของปัจจัย หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม”

เยวดี วิบูลย์ศรี (2536: 25) ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า “วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการของคนที่มิต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏในลักษณะของการสื่อสารในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง รูปแบบจึงเป็นแบบจำลองในลักษณะเลียนแบบ หรือเป็นตัวแบบที่ใช้เป็นแบบอย่างเป็นแผนผังหรือแบบแผนของการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อเนื่องด้วยความสัมพันธ์เชิงระบบ”

สวัสดี สุคนธรังสี (2520 :206)และ ทิศนา แจมมณี (2551 : 1) ให้ความหมายรูปแบบว่า หมายถึง “ตัวแทนที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายพฤติกรรมของลักษณะบางประการของสิ่งที่เป็นจริงอย่างหนึ่ง หรือ เป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการหาความรู้ความเข้าใจ

ปรากฏการณ์” เช่นเดียวกับ สุบรรณ พันธุ์วิภาส และชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์ (2522 :22 – 23) ใช้คำว่า แบบจำลอง (Model) เท่ากับการย่อหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการจัดระบบความคิดในเรื่องนั้นให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและเป็นระเบียบ ส่วน บุญชม ศรีสะอาด (2533 : 19) ให้ความหมายรูปแบบว่าเป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือระบบต่างๆ

วิลเลอร์ (Willer ,1967 : 15) ให้คำนิยามว่า “รูปแบบ เป็นการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์ โดยอาศัยหลักการของระบบรูปนัย ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความกระจ่างของนิยามความสัมพันธ์และประพจน์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบที่มีความเที่ยงตรงจะพัฒนาเป็นทฤษฎีต่อไป”

สโตนเนอร์และแวงเคิล (Stoner and Wankle,1967 : 15) Nadler (1980 :72 – 90) เมสคอนและเคโครี (Mescon and Khedouri, 1985 : 199) ให้คำนิยาม รูปแบบว่าเป็นการจำลองความจริงของปรากฏการณ์ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มีความสัมพันธ์องค์ประกอบ ที่เป็นกระบวนการของปรากฏการณ์นั้น ๆ ให้ง่ายขึ้น (อ้างถึงใน คงศักดิ์ สันติพิฤกษ์วงศ์ 1988 :12)

สำหรับ ฮอสเซอร์ (Hausser , 1980 : 12) ได้ให้ความหมายที่แตกต่างออกไป โดยที่รูปแบบเป็นสิ่งที่ออกแบบมาเพื่อแสดงถึงองค์ประกอบและกระบวนการตรวจสอบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ในเชิงทฤษฎีกับปรากฏการณ์จริง

สรุปว่า รูปแบบหมายถึงแบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือ รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่ศึกษา

3.2 ความสำคัญของรูปแบบ

นิคม ทาแดง (2536:124 – 125) กล่าวถึงความสำคัญของรูปแบบไว้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อการสื่อความหมาย รูปแบบจึงใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจ ทั้งส่วนรวมของระบบและส่วนย่อยที่จะต้องรับผิดชอบ เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่และปฐมนิเทศระบบได้ดี

2. ความสำคัญต่อการแสวงหากระบวนการในการปฏิบัติ รูปแบบโดยปกติมีการกำหนดรายละเอียดในการในการปฏิบัติจริงตามแนวทางที่กำหนดไว้ในระบบ บางกรณีก็ยุ่งยากและอาจผิดพลาดได้ง่าย จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบเพื่อปฏิบัติทดลองก่อนปฏิบัติในระบบจริงหรือไม่ต้องเสี่ยงต่อการผิดพลาดและล้มเหลวได้

3. ความสำคัญต่อการกำกับกระบวนการ รูปแบบเป็นคู่มือในการกำกับและ
อำนวยความสะดวกเพื่อให้การบริหารหรือการดำเนินการเป็นไปตามที่กำหนด ทำให้การดำเนินงานไม่เสี่ยง
ต่อความล้มเหลว

4. ความสำคัญต่อการควบคุมและติดตาม รูปแบบเป็นคู่มือในการทำงาน
โดยเฉพาะวิธีของผลย้อนกลับที่จะติดตามว่าส่วนใดผิดปกติซ้ำเกินไป หรือเกิดปัญหาขึ้นตรงจุดใด
ของระบบ

5. ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบ รูปแบบระบบของทุกระบบจึงมีบทบาทเป็น
แผนผัง และดัชนีชี้นำผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาระบบให้เจริญรุดหน้าไปเรื่อย ๆ ไม่หยุด
อยู่กับที่หรือเสื่อมถอยลงไปตามเวลาการพัฒนาระบบนั้นอาจเป็นการปรับปรุงแก้ไขหรือการ
สร้างสรรค์เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ทั้งระบบหรือบางส่วนของระบบก็ถือเป็นการพัฒนาของระบบนั้น ๆ

โดยสรุปความสำคัญของรูปแบบได้ดังนี้ 1) การสื่อความหมาย 2) การแสวงหา
กระบวนการในการปฏิบัติ 3) การกำกับกระบวนการ 4) การควบคุมและติดตาม และ 5) การพัฒนา

3.3 ประเภทของรูปแบบ

ประเภทของรูปแบบสามารถแบ่งได้หลากหลายลักษณะที่แตกต่างกันออกไป
ดังเช่น คีฟส์ (Keeves , 1988 : 561 – 565) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษาและ
สังคมศาสตร์ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบอุปมาอุปมัย (Analogue Model) เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัย
เทียบเคียงกับปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น
รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวความคิดมาจากการ
เปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนจะเข้าระบบเปรียบได้กับน้ำที่ไหลเข้าถัง นักเรียนจะ
ออกจากระบบเปรียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้น นักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียน
ที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกนอกระบบ เป็นต้น

2. รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อบรรยาย (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษา
เป็นสื่อบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็น
โครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ
เช่น รูปแบบการสอนของ Joyce และ Well (1985) รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน (a model of
school learning) ของ Carroil (1963 อ้างถึงใน Keeves 1988 : 561) การพัฒนารูปแบบการ
บริหารการประถมศึกษาจังหวัด ของ สมาน อัสวภูมิ (2537) เป็นต้น

3. รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางการคณิตศาสตร์เพื่อเป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบชนิดนี้นิยมใช้กันทั้งในทางสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. รูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิค (Casual Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ สังคมของบิดามารดา และสภาพแวดล้อมทางอ้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

สรุปได้ว่า รูปแบบมีหลากหลายประเภท คีฟส์ ได้แบ่งรูปแบบทางการศึกษาออกเป็น 4 ประเภท คือ 1. รูปแบบอุปมาอุปมัย 2. รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อบรรยาย 3. รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์ 4. รูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิค โดยนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผล

3.4 รูปแบบเชิงระบบ

อุทัย บุญประเสริฐ (2529: 20) ได้ให้ความหมาย รูปแบบเชิงระบบหรือวิธีการเชิงระบบ (System approach) หมายถึง วิธีการนำเอาความรู้เรื่องระบบเข้ามาเป็นกรอบช่วยในการค้นหาปัญหา กำหนดวิธีการแก้ปัญหาและใช้แนวทางความคิดเชิงระบบช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหา

ก่อ สวัสดิพานิช (อัครา : 16) ได้ให้ความหมายของรูปแบบเชิงระบบว่า เป็นกลวิธีอย่างหนึ่งซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ การออกแบบและการจัดการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ อย่างสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพ

เฮนรี เลมาน (Henry Lenman) ได้ให้ความหมายของรูปแบบเชิงระบบไว้ว่าเป็นวิธีการพัฒนาการแก้ปัญหาที่นำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้กระทำอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีเหตุผล

โชเดอร์เบคและคณะ (Schoderbek and Othors, 1990 : 6 – 10) เสนอว่า การแก้ปัญหาในปัจจุบัน จำเป็นต้องมองที่ระบบมากกว่าพิจารณารายละเอียดของแต่ละปัญหา ตัวอย่างการใช้ System Approach ในการแก้ปัญหา ได้แก่ ระบบการขนส่ง ต้องมีการออกแบบระบบทางสัญจรที่ดี ซึ่งจะช่วยลดการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงได้ หรือการออกแบบเครื่องบินที่สามารถบรรจุผู้โดยสารได้จำนวนมาก แต่สนามบินขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมองปัญหาโดยรวมหรือที่เรียกว่า Systems view or Systems Approach

สรุปได้ว่า รูปแบบเชิงระบบหรือวิธีการเชิงระบบ หมายถึง การนำเอาความรู้เรื่องระบบมาวิเคราะห์ ออกแบบ จัดการในการพัฒนาแก้ปัญหาให้บรรลุจุดประสงค์อย่างสัมฤทธิ์ผล และมีประสิทธิภาพ

3.5 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบนั้น คีฟส์ (Keeves , 1988 : 560) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

3.5.1 รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (ของตัวแปร) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็ยังมีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ

3.5.2 รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นกับรูปแบบใด สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต และหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3.5.3 รูปแบบควรจะต้องระบุ หรือชี้แจงให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

3.5.4 รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เรากำลังศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ พบว่า การพัฒนารูปแบบนั้นอาจมีขั้นตอนในการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วอาจแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ การสร้างรูปแบบ และการหาความตรง ของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินงานอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development:R&D) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพโดยวิธีการนำเสนอ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้สนับสนุนงานแนะแนวคือผู้บริหารจำนวน 42 คน ผู้ให้บริการงานแนะแนว คือ ครูแนะแนวจำนวน 30 คน และผู้รับบริการงานแนะแนว คือ นักเรียนจำนวน 8,176 คน ประชากรทั้งหมดเป็นประชากรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 (ข้อมูลจาก <http://www.nco-2.net> สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงและจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

1.2.1 ผู้สนับสนุนงานแนะแนว คือ ผู้บริหาร จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.2 ผู้ให้บริการแนะแนว คือ ครูแนะแนว จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.3 ผู้รับบริการแนะแนว คือ นักเรียน จำนวน 381 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้สูตรการหาตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e^2 = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{8,176}{1 + (8,176)(.05)^2}$$

$$n = 381.34$$

ดังนั้นกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่าที่ยอมรับได้เท่ากับ .05 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 381 คน ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 390 คน

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 ศึกษาวรรณกรรม

2.2 ศึกษามาตรฐานการแนะแนว

2.3 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

2.4 สร้างเครื่องมือ แบบสอบถาม

2.5 ส่งเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและให้คำแนะนำ

2.6 ปรับแก้ไขเครื่องมือตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

2.7 ส่งเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

2.8 ปรับแก้ไขเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจ

2.9 ส่งเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจอีกครั้ง

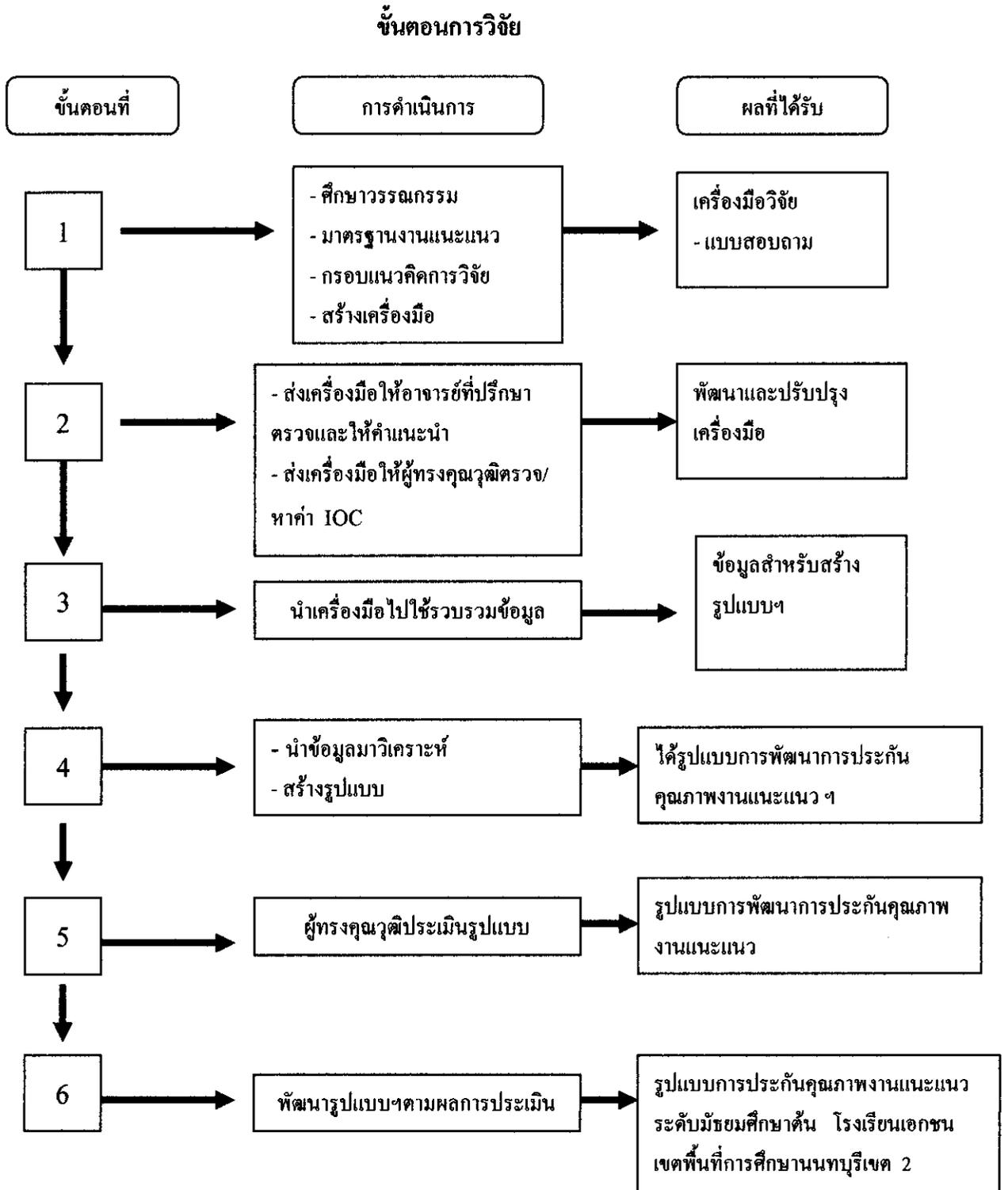
2.10 นำเครื่องมือไปใช้รวบรวมข้อมูล

2.11 นำข้อมูลมาวิเคราะห์รวบรวมสร้างรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว

2.12 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและรับรองรูปแบบ

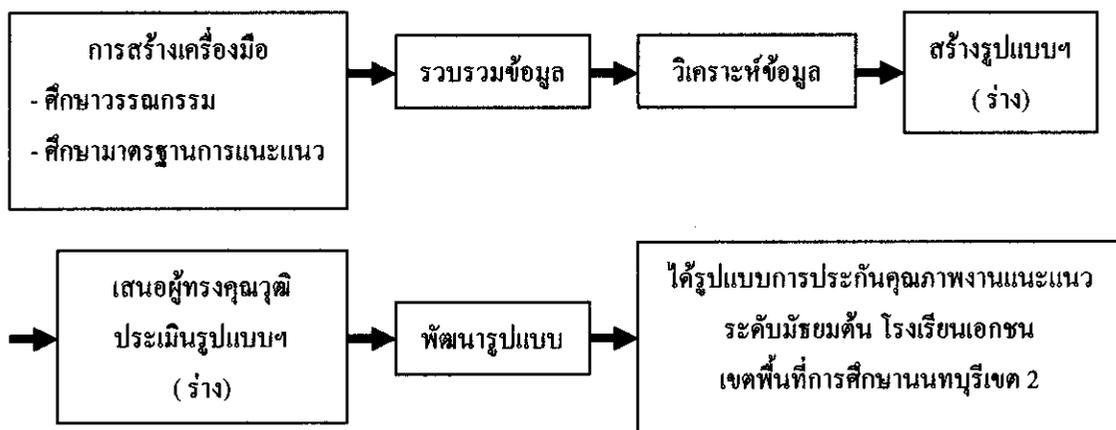
2.13 พัฒนารูปแบบตามผลการประเมิน

2.14 ได้รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชน
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 โดยใช้มาตรฐานการแนะแนวของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 ซึ่งแบ่งออกเป็นมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัยในการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้ให้บริการว่า มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการแนะแนวของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2546 ในระดับใด แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ภาพที่ 3.2 กรอบในการสร้างเครื่องมือและรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบฯ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 สร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและกรอบแนวคิดการวิจัย แล้วมากำหนดเป็นขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือดังนี้

3.1.1 ศึกษารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ตามมาตรฐานงานแนะแนว ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพการแนะแนว โดยใช้มาตรฐานการแนะแนวของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งมีมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 4 มาตรฐาน 8 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน 13 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านปัจจัย 7 มาตรฐาน 19 ตัวบ่งชี้ จากนั้นจึงสร้างแบบสอบถามขึ้น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็น

แบบสอบถามที่ใช้กับผู้สนับสนุนงานแนะแนว และผู้ให้บริการแนะแนว ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับผู้รับบริการแนะแนว

3.1.2 นำแบบสอบถามปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of concordance)

3.1.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขและปรับปรุงแล้วไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง

3.1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ในโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 จำนวน 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์) โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ โรงเรียนชลประทานวิทยา โรงเรียนพระหฤทัยนนทบุรี โรงเรียนธรรมมิศลาม และโรงเรียนทำอัฐศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูแนะแนว จำนวน 30 คน และนักเรียนจำนวน 390 คน

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

ผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว

ตอนที่ 2 สอบถามด้านกระบวนการในการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว การบริหารจัดการ การส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัย ด้านปัจจัย ตามสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว (ผู้บริหารและครูแนะแนว) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะผู้บริหารและครูแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนางานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (นักเรียน)

ตอนที่ 2 สอบถามตามสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่มีต่อ

มาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่มีต่อมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2
- 4.2 ส่งหนังสือจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ถึงผู้บริหารการศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัย
- 4.3 ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและกำหนดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.4 การติดตามแบบสอบถาม เมื่อครบกำหนดผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด
- 4.5 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) จำนวน 390 ฉบับ ผู้สนับสนุนงานแนะแนวและผู้ให้บริการแนะแนว (ผู้บริหารและครูแนะแนว) จำนวน 40 ฉบับ รวม 430 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) จำนวน 390 ฉบับ ผู้สนับสนุนงานแนะแนวและผู้ให้บริการแนะแนว (ผู้บริหารและครูแนะแนว) จำนวน 40 ฉบับ รวม 430 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

- 5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามกรอบมาตรฐานงานแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการและมาตรฐานด้านปัจจัย เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of concordance) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาลงความเห็น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความ

เป็นไปได้ 3 ระดับ คือ ให้คะแนนระดับ +1 ระดับ 0 และระดับ -1 (อรพินทร์ ชูชม 2529 :86) โดยกำหนดให้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนแบบประเมินในแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิ
N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

5.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามที่มีค่า 0.66 – 1 ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขและนำส่งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ

5.3 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าน้อยกว่า 0.66 ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำส่งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ

5.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม คัดเลือกแบบสอบถามของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) และผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)

5.5 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้รับบริการแนะแนว ผู้สนับสนุนงานแนะแนวและผู้ให้บริการแนะแนว โดยการใช้หาค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.6 ระดับสภาพที่เป็นจริง มาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว (ผู้บริหาร / ครูแนะแนว) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

สภาพที่เป็นจริง

5 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมาก

3 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อยที่สุด

5.7 ระดับความคาดหวัง มาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) มาตรฐานกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว (ผู้บริหาร / ครูแนะแนว) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ความคาดหวัง

5 หมายถึง คาดหวังมากที่สุด

4 หมายถึง คาดหวังมาก

3 หมายถึง คาดหวังปานกลาง

2 หมายถึง คาดหวังน้อย

1 หมายถึง คาดหวังน้อยที่สุด

5.8 การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแต่ละระดับสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการตามข้อคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถาม จากนั้นนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้แปลผลโดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1983:181-185) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติและคาดหวังมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติและคาดหวังมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติและคาดหวังปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติและคาดหวังน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติและคาดหวังน้อยที่สุด

5.9 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนวต่อมาตรฐานด้านผู้เรียน โดยการทดสอบค่าที (t - test)

5.10 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังของผู้ให้บริการแนะแนวต่อมาตรฐานด้านกระบวนการและมาตรฐานด้านปัจจัย โดยการทดสอบค่าที (t - test)

5.11 คำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละของสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนวผู้สนับสนุนและผู้ให้บริการแนะแนว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)
ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) และผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงาน
แนะแนว (ผู้บริหาร) สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้ให้บริการแนะแนว
(ครูแนะแนว) สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้สนับสนุน
งานแนะแนว (ผู้บริหาร) สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้ให้บริการ
แนะแนว (ครูแนะแนว) สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามมาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว
(นักเรียน) สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวัง

ตอนที่ 7 การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)
ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) และผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)**

ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2	20
หญิง	8	80
อายุ		
31 – 40 ปี	2	20
41 – 50 ปี	6	60
มากกว่า 50 ปี	2	20
การศึกษา		
ปริญญาตรี	2	20
ปริญญาโท	8	80
ตำแหน่งในปัจจุบัน		
ผู้บริหาร	10	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
5 – 6 ปี	2	20
มากกว่า 6 ปี	8	80
ประสบการณ์งานแนะแนว		
1 – 2 ปี	2	20
3 – 4 ปี	2	20
มากกว่า 6 ปี	6	60

ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	20
หญิง	24	80
อายุ		
31 – 40 ปี	21	70
41 – 50 ปี	6	20
มากกว่า 50 ปี	3	10
การศึกษา		
ปริญญาตรี	15	50
ปริญญาโท	12	40
อื่นๆ	3	10
ตำแหน่งในปัจจุบัน		
ครูแนะแนว	30	100
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 – 2 ปี	3	10
3 – 4 ปี	6	20
5 – 6 ปี	6	20
มากกว่า 6 ปี	15	50
ประสบการณ์งานแนะแนว		
3 – 4 ปี	6	20
5 – 6 ปี	9	30
มากกว่า 6 ปี	15	50

ผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	196	50.26
หญิง	194	49.74
อายุ		
11 – 12 ปี	99	25.39
13 – 14 ปี	204	52.31
15 – 16 ปี	46	11.79
มากกว่า 16 ปี	41	10.51
ศึกษาอยู่ชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	173	44.36
มัธยมศึกษาปีที่ 2	71	18.21
มัธยมศึกษาปีที่ 3	146	37.43

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวัง มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว							
1. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของงานแนะแนว	4.40	5.16	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
2. ผู้บริหารสามารถตัดสินใจสั่งการเพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการแนะแนว	4.40	.516	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
3. ผู้บริหารสนับสนุนการดำเนินงานและปฏิบัติงานแนะแนวร่วมกับบุคคลทุกฝ่าย	4.20	.422	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
4. ผู้บริหารจัดให้มีบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อและสารสนเทศ	4.00	.667	มาก	4.80	.422	มากที่สุด	
5. ผู้บริหารร่วมมือในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแนะแนว	4.20	.422	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 9	4.24		มาก	4.96		มากที่สุด	0.72

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ							
ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้าน							
จิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา							
และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว							
6. ครูแนะแนวมีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.40	.516	ปานกลาง	5.00	.000	มากที่สุด	
7. ครูแนะแนวมีความถนัด เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.60	.516	ปานกลาง	5.00	.000	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 10	3.5		ปานกลาง	5.00		มากที่สุด	1.50
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน							
ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้าน							
จิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการ							
เรียนการสอน							
8. ครูแนะแนวมีความรู้ทางจิตวิทยาแนะแนว	4.00	.667	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
9. ครูแนะแนวมีสุขภาพจิตที่ดี มีความเมตตากรุณา มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น น่าไว้วางใจ	3.80	.789	มาก	4.80	.422	มากที่สุด	
10. ครูแนะแนวไม่มีอคติในการให้บริการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ	4.20	.789	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
11. ครูแนะแนวมีมนุษยสัมพันธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.00	.667	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
12. ครูแนะแนวนำความรู้ด้านจิตวิทยาการ แนะแนว การให้คำปรึกษา ขยายผลให้ ครูในระบบพ่อแม่ ผู้ปกครอง และ ชุมชน ในการดูแลและช่วยเหลือผู้เรียน	3.40	.516	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
13. ครูแนะแนวมีการวิเคราะห์และการ จัดเก็บข้อมูล ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม	3.60	.843	มาก	4.80	4.22	มากที่สุด	
14. ครูแนะแนวนำข้อมูลของผู้เรียนไปใช้ใน การให้คำปรึกษาจัดกิจกรรมและดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.40	.843	ปานกลาง	5.00	.000	มากที่สุด	
15. ครูแนะแนวมีแผนจัดการเรียนรู้ จัด กิจกรรมและมีผลการเรียนรู้ตามแผนการ เรียนรู้	4.00	.667	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 11	3.80		มาก	4.93		มากที่สุด	1.13
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มี ความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้ คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมี คุณภาพชีวิตที่ดี							
16. พ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถรู้ข้อมูลและ สภาพความ เป็นจริงของบุตรหลานใน การดูแลช่วยเหลือ บุตรหลานของตนเอง	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
17. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือ และ สามารถให้คำแนะนำที่ดีในการดูแล ช่วยเหลือบุตรหลานของ ตนเอง	3.20	.789	ปานกลาง	4.60	.516	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 12	3.40		ปานกลาง	4.80		มากที่สุด	1.40

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน							
สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง							
มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงาน							
แนะแนว							
18. ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ในการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม สนับสนุนให้ข้อมูลเป็นผู้นำในการให้ ความรู้และประสบการณ์ในการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน	3.00	.667	ปานกลาง	4.40	.516	มากที่สุด	
19. ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้การ สนับสนุนด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ เป็นแหล่งความรู้ แหล่งวิทยากร แหล่ง ฝึกงาน แหล่งฝึกอาชีพ ในการ ดำเนินงานแนะแนว	2.60	.843	ปานกลาง	4.20	.789	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 13	2.80		ปานกลาง	4.30		มากที่สุด	1.50
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ							
เครื่องมือทางการแนะแนวที่เหมาะสมกับ							
ผู้เรียน							
20. สถานศึกษา จัดทำ จัดทำสื่อ เครื่องมือ ทางการแนะแนวในการจัดกิจกรรม และให้บริการแนะแนวครอบคลุมด้าน การศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและ สังคม เพียงพอสนองความต้องการของ ผู้เรียน	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
21. ผู้ให้บริการมีความสามารถและทักษะใน การใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนว ในการจัดกิจกรรม และให้บริการแนะ แนวได้ตรงตามวัตถุประสงค์	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 14	3.60		มาก	5.00		มากที่สุด	1.40

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย							
22. สถานศึกษามีหลักฐานและมีผู้รับผิดชอบการจัดเก็บทะเบียนการใช้ ปรับปรุงซ่อมแซม พัฒนาเครื่องมือทางการแนะแนวเป็นปัจจุบัน	3.20	.789	ปานกลาง	4.60	.516	มากที่สุด	
23. ผู้ให้บริการและผู้รับบริการสามารถใช้ข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพและการงานชีวิตและสังคม ได้ตรงกับวัตถุประสงค์และสะดวกรวดเร็ว	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
24. สถานศึกษามีผู้รับผิดชอบในการให้บริการและประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ และพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีระหว่างหน่วยงานสถานศึกษาต่าง ๆ	3.20	.789	มาก	4.60	.516	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 15	3.33		ปานกลาง	4.73		มากที่สุด	1.40
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้บริหาร	3.68	.692	มาก	4.86	.178	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มีความคิดเห็นมาตรฐานด้านปัจจัยจำแนกได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 4.24$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.96$ ค่าความต่าง 0.72 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพการแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 3.5$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 5.00$ ค่าความต่าง 1.50 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยา การแนะแนว

ไปบูรณาการในการเรียนการสอน สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.80$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.93$ ค่าความต่าง 1.13 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ผู้ปกครองมีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาการ ให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.40$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.80$ ค่าความต่าง 1.40 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนวสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.80$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.3$ ค่าความต่าง 1.50 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อเครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียนสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.60$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 5.00$ ค่าความต่าง 1.40 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.33$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.73$ ค่าความต่าง 1.40 สรุปค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้บริหาร มาตรฐาน ที่ 9 – มาตรฐานที่ 15 สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.68$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.86$ ค่าความต่าง 1.18 ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 10 13 12 14 15 11 และ 9 คือ 1.50 1.50 1.40 1.40 1.40 1.13 และ 0.72

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านปัจจัยของ
ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) จำนวน 30 คน เพื่อพัฒนารูปแบบ
การประกันคุณภาพงาน แนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2**

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ
ความคาดหวัง มาตรฐานด้านปัจจัยของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการ ศึกษา มีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว							
1. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ เห็น ความสำคัญ ของงานแนะแนว	4.20	.997	มาก	.470	.651	มากที่สุด	
2. ผู้บริหารสามารถตัดสินใจสั่งการเพื่อให้เกิด การ พัฒนาระบบงานแนะแนว	4.30	.915	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
3. ผู้บริหารสนับสนุนการดำเนินงานและ ปฏิบัติงาน แนะแนวร่วมกับบุคคลทุกฝ่าย	4.17	.379	มาก	4.90	3.05	มากที่สุด	
4. ผู้บริหารจัดให้มีบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อและสารสนเทศ	4.07	.740	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
5. ผู้บริหารร่วมมือในการวิเคราะห์และแก้ไข ปัญหาสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน แนะแนว	3.93	.691	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 9	4.13		มาก	4.76		มากที่สุด	.63
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการ แนะแนว และทำให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติ วิชาชีพแนะแนว							
6. ครูแนะแนวมีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะ แนวและการให้คำปรึกษาไปใช้ในการ ปฏิบัติงาน	3.90	.960	มาก	4.80	.407	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
7. ครูแนะแนวมีความถนัด เชี่ยวชาญด้าน จิตวิทยาและการให้คำปรึกษา และมีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.20	.805	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 10	4.05		มาก	4.85		มากที่สุด	.80
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้าน จิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียน การสอน							
8. ครูแนะแนวมีความรู้ทางจิตวิทยาแนะแนว	4.00	.667	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
9. ครูแนะแนวมีสุขภาพจิตที่ดี มีความเมตตา กรุณา มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น นำไปไว้วางใจ	4.20	.887	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
10. ครูแนะแนวไม่มีอคติในการให้บริการ ช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ	4.20	.789	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
11. ครูแนะแนวมีมนุษยสัมพันธ์ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ สังคม	4.40	.675	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
12. ครูแนะแนวนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะ แนว การให้คำปรึกษา ขยายผลให้ครูใน ระบบ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการดูแลและ ช่วยเหลือผู้เรียน	4.20	.761	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
13. ครูแนะแนวมีการวิเคราะห์และการจัดเก็บ ข้อมูล ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม	3.80	.887	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
14. ครูแนะแนวให้คำปรึกษา จัดกิจกรรม และ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	3.70	.794	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
15. ครูแนะแนวมีแผนจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรม และมีผลการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้	4.10	.712	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 11	4.08		มาก	4.89		มากที่สุด	.81

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มี							
ความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา							
และส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่							
ดี							
16. พ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถรู้ข้อมูลและสภาพ	3.90	.712	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
ความเป็นจริงของบุตรหลานในการดูแล							
ช่วยเหลือบุตรหลานของตนเอง							
17. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือ และ	4.20	.761	มาก	4.90	.305	มากที่สุด	
สามารถให้คำแนะนำที่ดีในการดูแล							
ช่วยเหลือบุตรหลานของ ตนเอง							
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 12	4.05		มาก	4.90		มากที่สุด	.85
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน							
สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมี							
ส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว							
18. ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมใน	3.80	.887	มาก	4.70	.466	มากที่สุด	
การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม							
สนับสนุนให้ข้อมูล เป็นผู้นำในการให้							
ความรู้และประสบการณ์ในการดูแล							
ช่วยเหลือผู้เรียน							
19. ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้การ	3.50	.938	มาก	4.70		มากที่สุด	
สนับสนุนด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ เป็น							
แหล่งความรู้ แหล่งวิทยากร แหล่งฝึกงาน							
แหล่งฝึกอาชีพ ในการดำเนินงานแนะแนว							
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 13	3.65		มาก	4.70		มากที่สุด	1.05

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือ							
ทางการแนะแนวที่เหมาะสมกับผู้เรียน							
20. สถานศึกษา จัดหา จัดทำสื่อ เครื่องมือ ทางการแนะแนวในการจัดกิจกรรมและ ให้บริการแนะแนวครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิต และสังคม เพียงพอ สนองความต้องการของผู้เรียน	3.80	.997	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
21. ผู้ให้บริการมีความสามารถและทักษะในการ ใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวในการจัด กิจกรรม และให้บริการแนะแนวได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	3.90	.712	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 14	3.85		มาก	4.70		มากที่สุด	.85
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูล							
สารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย							
22. สถานศึกษามีหลักฐานและมีผู้รับผิดชอบการ จัดเก็บทะเบียนการใช้ ปรับปรุง ซ่อมแซม พัฒนา เครื่องมือทางการแนะแนวเป็น ปัจจุบัน	4.10	.712	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
23. ผู้ให้บริการและผู้รับบริการสามารถใช้ข้อมูล ด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและ สังคม ได้ตรงกับวัตถุประสงค์และสะดวก รวดเร็ว	4.10	.12	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
24. สถานศึกษามีผู้รับผิดชอบในการให้บริการ และประสานความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศ และพัฒนาระบบเครือข่าย เทคโนโลยีระหว่างหน่วยงานสถานศึกษา ต่าง ๆ	3.80	.997	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 15	4.00		มาก	4.77		มากที่สุด	.77
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้บริหาร	4.10	.795	มาก	4.80	.456	มากที่สุด	.70

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มีความคิดเห็น มาตรฐานด้านปัจจัยจำแนกได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.13$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.76$ ค่าความต่าง 0.63 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพการแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.05$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.85$ ค่าความต่าง 0.80 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.08$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.89$ ค่าความต่าง 0.81 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ผู้ปกครองมีความสามารถ ในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาการให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.05$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.90$ ค่าความต่าง 0.85 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนวสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.65$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 1.05 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียนสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.85$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 0.85 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.00$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.77$ ค่าความต่าง 0.77 สรุปค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มาตรฐานที่ 9 ถึง มาตรฐานที่ 15 สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.10$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.80$ ค่าความต่าง 0.70 ค่าความต่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 13 12 14 11 10 15 และ 9 ค่าความต่าง 1.05 0.85 0.85 0.81 0.80 0.77 และ 0.63

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านกระบวนการของ
ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนารูปแบบ
การประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2**

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ
ความคาดหวัง มาตรฐานด้านกระบวนการของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและ บริการแนะแนว							
25. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลในการจัด กิจกรรม และความต้องการของผู้เรียนด้าน การศึกษา อาชีพ และการงาน ชีวิตและ สังคม	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
26. สถานศึกษาวิเคราะห์และนำผลการวิเคราะห์ มาวางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวและความ ต้องการของผู้เรียน ครอบคลุมด้าน การศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและ สังคม	3.20	.789	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
27. สถานศึกษามีหลักฐานการจัดบริการแนะ แนวครบ 5 บริการ คือ 1) บริการศึกษา และรวบรวมข้อมูล เป็นรายบุคคล 2) บริการสนเทศ 3) บริการปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตาม และประเมินผล	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 5	3.40		ปานกลาง	4.87		มากที่สุด	1.47

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการ แนะแนวอย่างเป็นระบบ							
28. สถานศึกษามีแผนภูมิโครงสร้างการบริหาร จัดการแนะแนวและมีคณะกรรมการ รับผิดชอบงานแนะแนว	4.00	.816	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
29. สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายและ ดำเนินงาน ตามแผนนโยบายแนะแนว	4.00	.816	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
30. สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ เป็นปัจจุบันในการบริหาร จัดการงานแนะแนว	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
31. สถานศึกษามีแผนการประชาสัมพันธ์ นิเทศ ติดตาม ประเมิน สรุปและนำผลมา ปรับปรุง และพัฒนา การประชาสัมพันธ์ งานแนะแนว	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 6	3.70		มาก	4.90		มากที่สุด	1.20
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนา เครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง							
32. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมา วางแผนสร้างและพัฒนาเครือข่ายการ แนะแนว ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
33. สถานศึกษามีเครือข่ายการแนะแนวที่ ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
34. สถานศึกษามีการวางแผน สำรวจ และ ดำเนิน กิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรเครือข่าย การแนะแนว	3.20	.789	ปานกลาง	4.60	.516	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ผู้บริหาร						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
35. สถานศึกษามีกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความ ร่วมมือ ของบุคลากรทั้งภายในและภายนอก องค์กร	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
36. สถานศึกษามีการประเมินผลของการจัด กิจกรรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม	3.60	.843	มาก	5.00	.000	มากที่สุด	
37. สถานศึกษามีข้อมูลแหล่งทรัพยากรและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	3.60	.843	มาก	4.40	.516	มากที่สุด	
38. สถานศึกษามีการวางแผนระดมทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมและ เข้าร่วม เป็นเครือข่ายงานแนะแนว	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 7	3.46		มาก	4.77		มากที่สุด	1.31
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มี							
การศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนา							
งานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง							
39. สถานศึกษามีการสำรวจปัญหา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ค้นคว้า นำผลจากการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการมาพัฒนางาน แนะแนวอย่างต่อเนื่อง	3.00	.943	ปานกลาง	4.60	.516	มากที่สุด	
40. สถานศึกษามีการสรุปและรายงานผลจาก การนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนางาน แนะแนว	3.40	.843	ปานกลาง	4.80	.422	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 8	3.20		ปานกลาง	4.70		มากที่สุด	1.50
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้บริหาร	3.48	.839	ปานกลาง	4.81	.308	มากที่สุด	1.33

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มีความคิดเห็นมาตรฐาน
ด้านกระบวนการ จำแนกได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว
สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.40$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผล
ระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.87$ ค่าความต่าง 1.47 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการ

แนะแนวอย่างเป็นระบบ สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.70$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.90$ ค่าความต่าง 1.20 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.46$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.77$ ค่าความต่าง 1.31 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.20$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 1.50 สรุปค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มาตรฐานที่ 5 ถึงมาตรฐานที่ 8 สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.48$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.81$ ค่าความต่าง 1.33 ค่าความต่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้มาตรฐานที่ 8 5 7 และ 6 ค่าความต่าง 1.50 1.47 1.31 และ 1.20

**ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านกระบวนการของ
ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) จำนวน 30 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการ
ประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2**

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและ
ความคาดหวัง มาตรฐานด้านกระบวนการของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรม และบริการแนะแนว							
25. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลในการจัด กิจกรรม และความต้องการของผู้เรียน ด้านการศึกษา อาชีพ และการงาน ชีวิต และ สังคม	3.80	.997	มาก	4.80	.407	มากที่สุด	
26. สถานศึกษาวิเคราะห์และนำผลการ วิเคราะห์มาวางแผนจัดกิจกรรมแนะแนว และความต้องการ ของผู้เรียน ครอบคลุม ด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิต และสังคม	3.83	.986	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
27. สถานศึกษามีหลักฐานการจัดบริการแนะ แนวครบ 5 บริการ คือ 1) บริการศึกษา และรวบรวมข้อมูล เป็นรายบุคคล 2) บริการสนเทศ 3) บริการปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตาม และประเมินผล	4.00	.788	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 5	3.40		ปานกลาง	4.87		มากที่สุด	1.47

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ							
28. สถานศึกษามีแผนภูมิโครงสร้างการบริหารจัดการแนะแนวและมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานแนะแนว	4.1	.712	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
29. สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายและดำเนินงานตามแผนนโยบายแนะแนว	4.00	.788	มาก	4.80	.610	มากที่สุด	
30. สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ เป็นปัจจุบันในการบริหารจัดการงานแนะแนว	3.93	.828	มาก	4.6	.932	มากที่สุด	
31. สถานศึกษามีแผนการประชาสัมพันธ์ ติดตาม ประเมิน สรุปและนำผลมาปรับปรุง และพัฒนา การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว	3.80	.997	มาก	4.70	.651	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 6	3.96		มาก	4.70		มากที่สุด	.74
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง							
32. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมาวางแผนสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนว ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย	4.00	.788	.788	4.70	.651	มากที่สุด	
33. สถานศึกษามีเครือข่ายการแนะแนวที่ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย	3.20	.887	.887	4.60	.675	มากที่สุด	
34. สถานศึกษามีการวางแผน สำรวจ และดำเนิน กิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรเครือข่ายการแนะแนว	3.80	.761	.761	4.70	.651	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	ครูแนะแนว						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
35. สถานศึกษามีกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความ ร่วมมือของบุคลากรทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร	4.03	.765	.765	4.70	.651	มากที่สุด	
36. สถานศึกษามีการประเมินผลของการจัด กิจกรรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม	3.90	.960	.960	4.70	.651	มากที่สุด	
37. สถานศึกษามีข้อมูลแหล่งทรัพยากรและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.10	.712	.712	4.70	.651	มากที่สุด	
38. สถานศึกษามีการวางแผนระดม ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมและเข้าร่วม เป็นเครือข่าย งานแนะแนว	3.60	.675	.675	4.60	.675	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 7	3.84		มาก	4.67		มากที่สุด	.83
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มี							
การศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมา							
พัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง							
39. สถานศึกษามีการสำรวจปัญหา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ค้นคว้า นำผลจาก การศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการมา พัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	4.80	.610	มากที่สุด	4.80	.610	มากที่สุด	
40. สถานศึกษามีการสรุปและรายงานผลจาก การนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนา งานแนะแนว	3.97	.850	ปานกลาง	4.80	.610	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 8	4.39		มาก	4.80		มากที่สุด	.41
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านกระบวนการของ ผู้บริหาร	3.95	.819	มาก	4.72	.645	มากที่สุด	.77

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มีความคิดเห็นมาตรฐานด้านกระบวนการ จำแนกได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนวสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.40$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.87$ ค่าความต่าง 1.47 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริการจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.96$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 0.74 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.84$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.67$ ค่าความต่าง 0.83 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 4.39$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.80$ ค่าความต่าง 0.41 สรุปค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านกระบวนการของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มาตรฐานที่ 5 ถึงมาตรฐานที่ 8 สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.95$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.72$ ค่าความต่าง 0.77 ค่าความต่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้มาตรฐานที่ 5 7 6 และ 8 ค่าความต่าง 0.92 0.83 0.74 และ 0.41

**ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการ
แนะแนว (นักเรียน) จำนวน 390 คน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพ
งานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี เขต 2**

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความ
คาดหวัง มาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	นักเรียน						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและ เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และ สามารถพึ่งตนเองได้							
1. ข้าพเจ้าเข้าใจในความเป็นตัวคนของ ตนเองเห็นคุณค่าในตนเอง สรุปข้อดี ข้อด้อยของตนเองได้	3.97	.751	มาก	4.22	.740	มาก	
2. ข้าพเจ้าสามารถเปรียบเทียบข้อมูล เกี่ยวกับความสนใจ ความถนัด และ ความสามารถของตนเองได้	3.96	.764	มาก	4.39	.794	มาก	
3. ข้าพเจ้ารัก และให้เกียรติผู้อื่น	4.05	.849	มาก	4.66	.591	มากที่สุด	
4. ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากผู้อื่น	3.81	.666	มาก	4.60	.607	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 1	3.95		มาก	4.47		มากที่สุด	.52
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือก แนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม							
5. ข้าพเจ้าสามารถหาข้อมูลสารสนเทศ และแหล่งข้อมูล ที่หลากหลายในการ พัฒนาตนเองด้านการศึกษาอาชีพและ การงาน ชีวิตและสังคม	3.96	.802	มาก	4.65	.561	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	นักเรียน						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
6. ข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของข้อมูลสารสนเทศ ตัดสินใจเลือก แนวทางและปฏิบัติตามทางเลือกที่ ถูกต้องในการพัฒนาตนเอง	3.67	.962	มาก	4.41	.749	มาก	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 2	3.82		มาก	4.53		มากที่สุด	.71
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี							
7. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของ ตนเองและสามารถปรับตนเองให้เข้า กับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อม	4.08	.862	มาก	4.45	.689	มาก	
	4.13	.824	มาก	4.56	.759	มากที่สุด	
8. ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อม ได้เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และสภาพแวดล้อม							
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 3	4.11		มาก	4.51		มากที่สุด	.40
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการ ทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคมและ สิ่งแวดล้อม							
9. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อครอบครัวตามคำสั่ง	4.16	.856	มาก	4.48	.730	มาก	
10. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคมตามคำสั่ง	3.83	.870	มาก	4.36	.739	มาก	
11. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมตามคำสั่ง	3.89	.770	มาก	4.35	.792	มาก	
12. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อครอบครัวด้วยตนเอง	4.08	.941	มาก	4.58	.662	มากที่สุด	
13. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคมด้วยตนเอง	3.87	.812	มาก	4.31	.868	มาก	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ / ประเด็น มาตรฐานด้านปัจจัย	นักเรียน						ความต่าง
	สภาพที่เป็นจริง			ความคาดหวัง			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
14. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง	3.98	.777	มาก	4.40	.807	มาก	
15. ข้าพเจ้าแนะนำและชักชวนผู้อื่นทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม	3.78	.913	มาก	4.13	.995	มาก	
16. สถานศึกษารวบรวมและจัดเก็บข้อมูลของนักเรียน เพื่อใช้ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ทันสมัย และพร้อมใช้งาน	4.03	.778	มาก	4.56	.815	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ 4	3.95		มาก	4.37		มากที่สุด	.42
ค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านผู้เรียนของนักเรียน	3.95	.825	มาก	4.44	.744	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) มีความคิดเห็นมาตรฐานด้านผู้เรียน จำแนกได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตนเองได้สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 3.95$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 4.47$ ค่าความต่าง 0.52 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคมสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 3.82$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.53$ ค่าความต่าง 0.71 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 4.11$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.51$ ค่าความต่าง 0.40 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคมและสิ่งแวดล้อมสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 3.95$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.37$ ค่าความต่าง 0.42 สรุปค่าเฉลี่ยมาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) มาตรฐานที่ 1 ถึง มาตรฐานที่ 4 สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 3.95$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก

$\bar{X} = 4.44$ ค่าความต่าง 0.49 ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของ ผู้รับบริการ (นักเรียน) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 2 1 4 และ 3 ค่าความต่าง 0.71 0.52 0.42 และ 0.40

ตอนที่ 7 การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

หลังจากได้ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังต่อมาตรฐานการแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้าน กระบวนการ และมาตรฐานด้านผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์โดยใช้รูปแบบ เชิงระบบ (System Approach) คือ 1) ตัวป้อน (Input) ได้แก่ มาตรฐานด้านปัจจัย 2) กระบวนการ (Process) ได้แก่มาตรฐานด้านกระบวนการ และ 3) ผลลัพธ์ (Output) ได้แก่มาตรฐานด้านผู้เรียนสู่ กระบวนการ PDCA ของเคมมิ่ง มาสร้างรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนวใน การวิจัยครั้งนี้ ดังตารางที่ 4.9 ค่าความต่างที่มีค่ามากที่สุดของมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐาน ด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านผู้เรียน

ตารางที่ 4.9 ค่าความต่างที่มีค่ามากที่สุดของมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และ มาตรฐานด้านผู้เรียน

ตัวป้อน (Input) (มาตรฐานด้านปัจจัย)	กระบวนการ (Process) (มาตรฐานด้านกระบวนการ)	ผลลัพธ์ (Output) (มาตรฐานด้านผู้เรียน)
ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มาตรฐานด้านปัจจัยมากที่สุดอันดับ 1 คือ มาตรฐานที่ 10 และ 13 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.5$ และความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.50$ ค่าความต่าง 1.50 ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) และผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มาตรฐานด้านปัจจัยมากที่สุดอันดับ 1 คือ มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคลล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม	ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มาตรฐานด้านกระบวนการ มากที่สุดอันดับ 1 คือ มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.20$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 1.50 ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มาตรฐานด้านกระบวนการ มากที่สุดอันดับ 1 คือ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว สภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.88$ ความคาดหวังมี	ค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) มาตรฐานด้านผู้เรียน มากที่สุดอันดับ 1 คือ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคมสภาพที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมาก $\bar{X} = 3.82$ ความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยแปรผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.53$ ค่าความต่าง 0.71

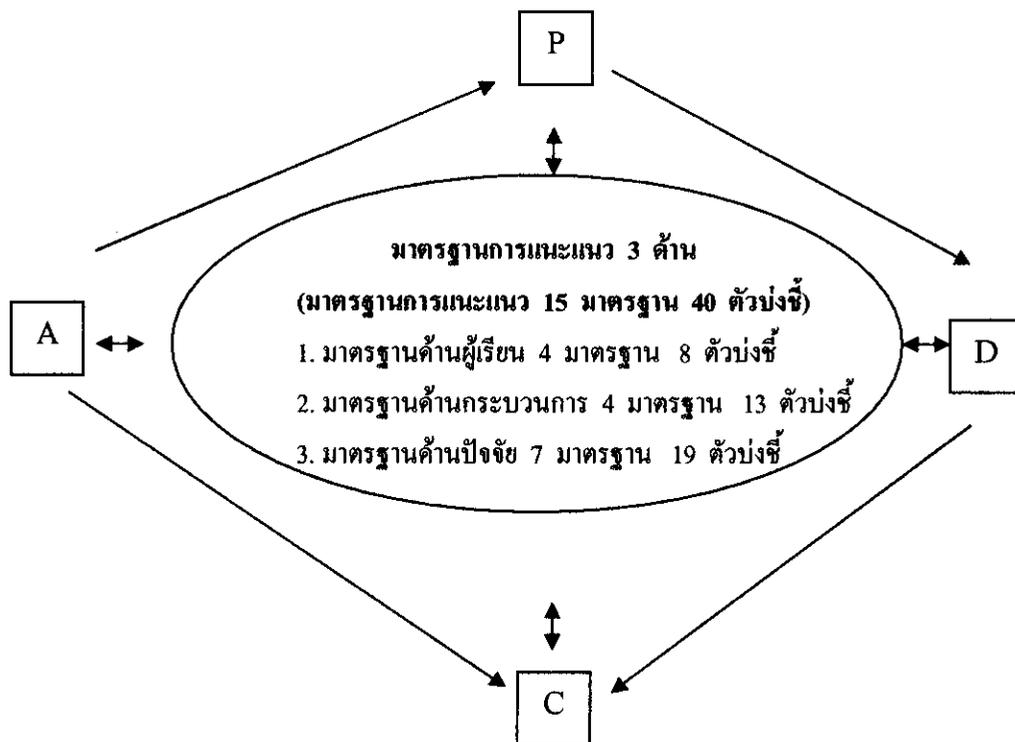
ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ตัวป้อน (Input) (มาตรฐานด้านปัจจัย)	กระบวนการ (Process) (มาตรฐานด้านกระบวนการ)	ผลลัพธ์ (Output) (มาตรฐานด้านผู้เรียน)
สนับสนุนงานแนะแนว ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) สภาพที่เป็นจริงมี ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.80$ ความคาดหวังมี ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมาก $\bar{X} = 4.30$ ค่าความต่าง 1.50	ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.80$ ค่าความต่าง 0.92	
ผู้สนับสนุนงานแนะแนว สภาพที่ เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยแปลผลระดับ มาก $\bar{X} = 3.65$ ความคาดหวังมี ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.70$ ค่าความต่าง 1.05		

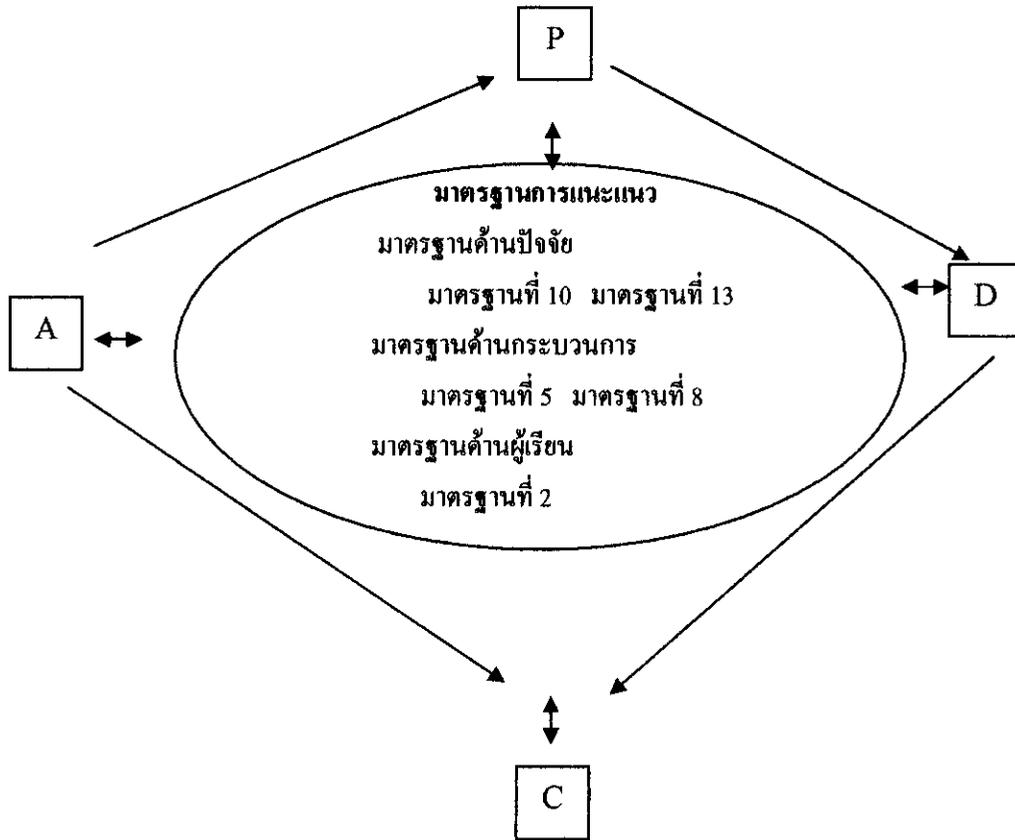
จากตารางที่ 4.9 สรุปได้ว่า 1) มาตรฐานการแนะแนวด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มีค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่ามากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 10 และมาตรฐานที่ 13 มีค่าความต่าง 1.50 และค่าความต่างมาตรฐานด้านปัจจัยสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้ให้บริการแนะแนว(ครูแนะแนว) มีค่ามากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 13 มีค่าความต่าง 1.05 เห็นควรนำมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนวสู่การพัฒนา และมาตรฐานมาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคด ชุมชน สื่อมวลชนหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนวสู่การพัฒนา 2) มาตรฐานการแนะแนวด้านกระบวนการของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) มีค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่ามากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 8 มีค่าความต่าง 1.50 เห็นควรนำมาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และ นำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่องสู่การพัฒนามาตรฐานการแนะแนวด้านกระบวนการของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มีค่าความ

ต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่ามากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 5 มีค่าความต่าง 0.92 เห็นควรนำมาตรฐานฐานด้านกระบวนการมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนวสู่การพัฒนา 3) มาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (ผู้เรียน) มีค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่ามากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 2 มีค่าความต่าง 0.71 เห็นควรนำมาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิต และสังคม สู่การพัฒนา

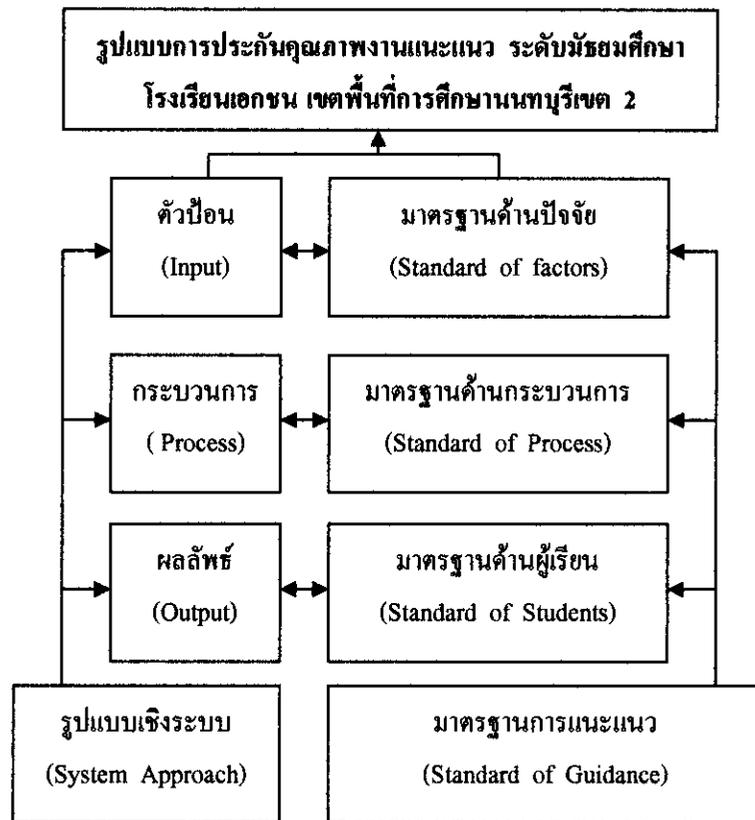
จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์และพัฒนาเป็นรูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวโดยใช้ทฤษฎี PDCA ของเดมมิง ดังภาพ

ภาพที่ 4.1 การสังเคราะห์การพัฒนาแบบการประกันคุณภาพการแนะแนว

ภาพที่ 4.2 ค่าความต่างของแต่ละมาตรฐานที่มีค่ามากที่สุดจากการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 4.3 การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 มีสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1) ผู้สนับสนุนงานแนะแนว คือ ผู้บริหารจำนวน 10 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง

2) ผู้ให้บริการแนะแนว คือ ครูแนะแนว จำนวน 30 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง

3) ผู้รับบริการแนะแนว คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 381 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้สูตรการหาตัวอย่างประชากรในการวิจัยดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e^2 = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{8,176}{1 + (8,176)(.05)^2}$$

$$n = 381.34$$

ดังนั้นกำหนดให้ค่าความคาดเคลื่อนเท่าที่ยอมรับได้เท่ากับ .05 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 381 คน ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 390 คน

4) ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of concordance) จำนวน 3 ท่าน

5) ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินและรับรองรูปแบบเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 จำนวน 3 ท่าน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ ผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริหาร) ผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) และผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้สนับสนุนงานแนะแนว และผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) เป็นแบบสอบถามมาตรฐานการแนะแนวด้านปัจจัยและมาตรฐานการแนะแนวด้านกระบวนการ ซึ่งมีข้อคำถามรวม 40 ข้อ ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) เป็นแบบสอบถามมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียน ซึ่งมีข้อคำถาม 16 ข้อ การสร้างเครื่องมือ(แบบสอบถาม) ได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ การส่งเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC (Index of concordance) แบบสอบถามข้อความใดที่ค่า IOC ต่ำกว่า 0.66 ผู้วิจัยได้ขออนุญาตให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะนำเครื่องมือ/(แบบสอบถาม) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1) ผู้วิจัยขออนุญาตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 เพื่อขออนุญาตให้ผู้บริหาร ครูแนะแนว และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ตอบแบบสอบถาม

2) ผู้วิจัยได้รับหนังสือจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 เพื่อให้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยในโรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

3) ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร ครูแนะแนว และนักเรียน โรงเรียนกสิณธร(เซนต์ปีเตอร์) โรงเรียนชลประทานวิทยา โรงเรียนธรรมมิตสลาม โรงเรียนท่าอิฐศึกษา โรงเรียนพระหฤทัยนนทบุรี และโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารรวม 10 คน ครูแนะแนวรวม 30 คน และนักเรียนรวม 390 คน รวมทั้งหมด 430 คน

4) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและกำหนดเวลานัดหมายล่วงหน้า ระหว่างวันที่ 1 – 30 กรกฎาคม 2553 จำนวน 430 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 430 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การพิจารณาสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวัง ได้แก่ ผู้สนับสนุนงานแนะแนว ผู้ให้บริการแนะแนว และผู้รับบริการแนะแนว พิจารณาวิเคราะห์ค่าทางสถิติได้จาก ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หรือวิเคราะห์โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) มีเกณฑ์การแปลคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของเบสต์ (Best,1983:181-185) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับสภาพที่เป็นจริงและคาดหวังมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับสภาพที่เป็นจริงและคาดหวังมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับสภาพที่เป็นจริงและคาดหวังปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับสภาพที่เป็นจริงและคาดหวังน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับสภาพที่เป็นจริงและคาดหวังน้อยที่สุด

1.2.5 นำผลการวิเคราะห์มาสร้างรูปแบบ ในการพัฒนารูปแบบการประกัน

คุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต2 โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาสังเคราะห์ เป็นรูปแบบเชิงระบบ (System approach) โดยใช้ 1)ตัวป้อน (Input) คือมาตรฐานด้านปัจจัย 2) กระบวนการ (Process) คือมาตรฐานด้านกระบวนการ และ 3) ผลลัพธ์ (Output) มาตรฐานด้านผู้เรียน โดยใช้ทฤษฎี PDCA ของเดมมิ่งทุกมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานด้านปัจจัยของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริการ) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 10 และมาตรฐานที่ 13 ค่าความต่าง = 1.50 และข้อมูลของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มีค่าความต่างมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 13 ค่าความต่าง = 1.05

1.3.2 ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานด้านกระบวนการ ของผู้สนับสนุนงานแนะแนว (ผู้บริการ) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริง และความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 8 ค่าความต่าง = 1.50 และข้อมูลของผู้ให้บริการแนะแนว (ครูแนะแนว) มีค่าความต่างมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 5 ค่าความต่าง = 1.47

1.3.3 ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาตรฐานด้านผู้เรียนของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ข้อมูลสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 2 ค่าความต่าง = .71

2. อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 พบว่า มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

2.1 จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อมาตรฐานการแนะแนวด้านปัจจัย ในมาตรฐานที่ 10,13 และมาตรฐานด้านกระบวนการมาตรฐานที่ 8 ซึ่งมีค่าความต่างมากที่สุด สอดคล้องกับการกิจบริหารการแนะแนวในการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน บทบาทหน้าที่ และควรเป็นผู้รู้และทุ่มเทจิตใจให้กับงานแนะแนวได้อย่างแท้จริง สามารถร่วมมือประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของครูแนะแนวที่มีต่อมาตรฐานการแนะแนวด้านปัจจัยในมาตรฐานที่ 13 และมาตรฐานด้านกระบวนการมาตรฐานที่ 5 ซึ่งมีค่าความต่างมากที่สุด สอดคล้องกับการประสานงานกับหน่วยงานหรือฝ่ายต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ในการจัดทำกิจกรรมแนะแนวที่หลากหลายแก่ผู้รับบริการ

2.3 จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลต่อมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียนในมาตรฐานที่ 2 มีค่าความต่างมากที่สุด สอดคล้องกับความสำคัญของการแนะแนวต่อผู้รับบริการ โดยมีจุดเน้น 3 ประการ คือ การป้องกันปัญหา การแก้ปัญหา

และการส่งเสริมพัฒนา ทั้งทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อันจะทำให้เกิดความพร้อม
ในการศึกษาเล่าเรียน การเตรียมตัวสู่อาชีพ ได้พบกับทางเลือกต่างๆในการแก้ปัญหา ได้คิดวิเคราะห์
และตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

3.1.1 ควรนำรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้กับโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่
การศึกษาเขตนนทบุรีเขต 2 และควรติดตามผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว

3.1.2 ควรนำรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้กับโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่
การศึกษาอื่น และควรติดตามผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว

3.2 ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรวิจัยการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น กับโรงเรียนรัฐบาล

3.2.2 ควรวิจัยการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย กับโรงเรียนเอกชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2550) *มาตรฐานการแนะแนว* กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- กรมวิชาการ (2539) *การประเมินจากสภาพจริง* กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- โกศล มีคุณ (2544) “การแนะแนว จริยธรรม และวิชาชีพ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนว* หน่วยที่ 1 หน้า 1 – 55 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- (2545) “การสัมมนาวิชาการแนะแนว” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการสัมมนาทางการแนะแนว* หน่วยที่ 15 หน้า 337-383 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- โกศล มีคุณ และเจียรนัย ทรงชัยกุล (2546) “การบริหารงานแนะแนว” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตทางการแนะแนว* หน่วยที่ 3 หน้า 129-180 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- เจียรนัย ทรงชัยกุล (2544) “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบริการสนเทศ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนว* หน่วยที่ 8 หน้า 55 – 111 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และบุญเลิศ เลิศขโลพาร (2536) “ระบบและการจัดระบบ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดระบบการศึกษา* หน่วยที่ 1 หน้า 1 – 60 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ทิตินา แจมมณี (2551) “รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย” กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิคม ทาแดง (2535) “การสร้างแบบจำลองระบบการศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดระบบการศึกษา* หน่วยที่ 51 หน้า 117 – 151 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ปรีชา วิหคโต (2544) “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์เพื่อการแนะแนว” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนว* หน่วยที่ 2 หน้า 106-111 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- ประคินันท์ อุปรมัย และสมร ทองดี (2545) “การสัมมนาบริการจัดวางตัวบุคคล” ใน *ประมวลสารະชຸດວິຊາການສັມນາທາງການແະແນວ* หน้าที่ 11 หน้า 131 – 192 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529) *โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งข้าราชการและทำให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งข้าราชการของมหาวิทยาลัย*
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542” ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 3 ตอนที่ 16 (23 สิงหาคม 2542)
- พรพิมล ไวทยางกูร และนุชลี อุปลภัย (2544) “หลักและแนวคิดเกี่ยวกับบริการจัดวางตัวบุคคล” ใน *ประมวลสารະชຸດວິຊາລັກການແະແນວຄິດທາງການແະແນວ* หน้าที่ 10 หน้า 159 – 211 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2551) คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2551) ฝ่ายส่งเสริมมาตรฐานบัณฑิตศึกษา สำนักบัณฑิตศึกษา นนทบุรี สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ยศ เกษกุล (2548) “แบบจำลองศูนย์แนะแนวสำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- เขวดี วิบูลย์ศรี (2536) *การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์ (2544) “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล” ใน *ประมวลสารະชຸດວິຊາລັກການແະແນວຄິດທາງການແະແນວ* นนทบุรี สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542* กรุงเทพมหานคร นานมีบุ๊ค
- วัชร ทรัพย์มี (2531) *การแนะแนวในโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 3* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- _____ (2544) “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบริการปรึกษา” ใน *ประมวลสารະชຸດວິຊາລັກການແະແນວຄິດທາງການແະແນວ* หน้าที่ 9 หน้า 117 – 156 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- วราภรณ์ รุ่งเรืองกลกิจ และคณะ (2551) *การพัฒนารูปแบบการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนนทบุรี นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- สงบ ลักษณะ (2541) “แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา” ใน *วารสารข้าราชการครู ฉบับที่ 18* (สิงหาคม – กันยายน 2541) หน้า 2-5
- สุบรรณ พันธุ์วิเศษ และชัยวัฒน์ ปัญงพงษ์ (2522) *ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร โอเชียนสโตร์
- สมร ทองดี (2545) “หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับบริการติดตามผลและประเมินผล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนว หน่วยที่ 11* หน้า 217 – 256 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- สมาน อัสวภูมิ (2537) “การพัฒนารูปแบบการบริหารการประถมศึกษาระดับจังหวัด” *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- สุวิมล ร่องวานิช (2543) *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด* กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- _____ (2544) *คู่มือการประเมินผลภายในของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา การออกแบบระบบการประเมินผลภายใน* กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- สำนักวิชาการ (2551) *คู่มือแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2551* นนทบุรี สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อุทุมพร จามรมาน (2541) *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา* กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อุทัย บุญประเสริฐ (2539) “วิธีการหรือเทคนิคเชิงระบบและแนวทางในการบริหารโรงเรียน” ใน *รายงานการสัมมนาหลักและแนวทางในการบริหาร โรงเรียนอย่างเป็นระบบ ณ สว่างคนิวาส สมุทรปราการ*
- Good, V.C. (1973). *Education Dictionary of Education*. 2nd. ed. New York : Mc Graw.
- Gulick, L & urwick, L (eds). (1937). *Paper of the Science of Management*. New York, Institute of Public Administration.
- Keeve, J.P. (1988). *Educational Research Methodology and Measurement : An International Handbook*. Oxford : Pergaman Press.

Stoner, A.F. and Wankel,C. (1986). Management. 3rd.ed. New Delhi : Prentice-Hall Privated
Limited.

Williams, Walters, and Richard F. Elmore. (1976). Social Program Implementation. New York:
Academic Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**รูปแบบการพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2**

แบบประเมินและรับรอง

การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

คำชี้แจง

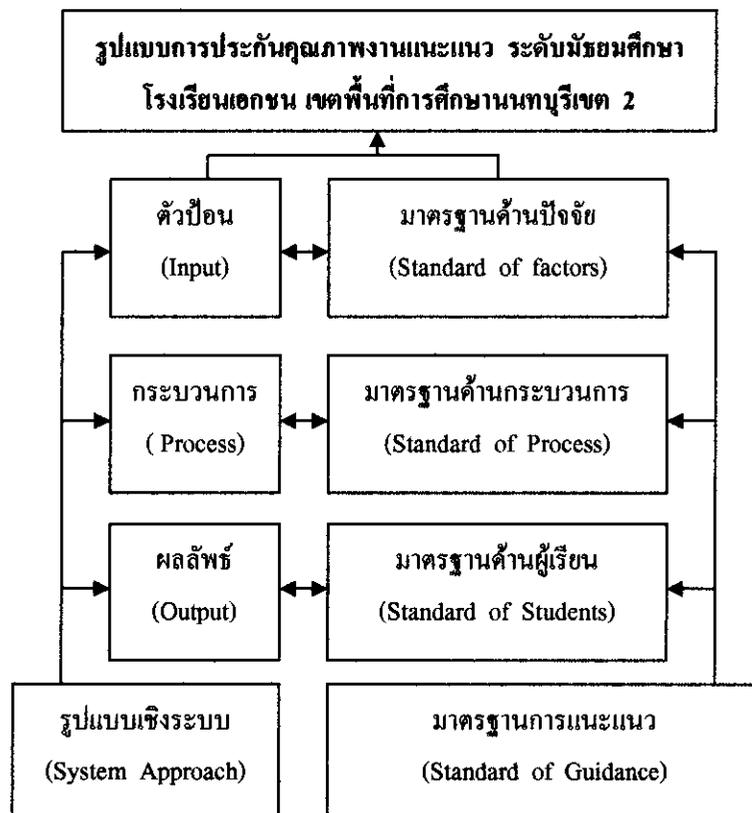
แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเป็นไปได้ของรูปแบบการ
พัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2
โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในตาราง ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ความคิดเห็น มี 3 ระดับ
มีความหมายดังนี้

+1 มีความหมาย เป็นไปได้มากที่สุด

0 มีความหมาย ไม่แน่ใจ

-1 มีความหมาย เป็นไปไม่ได้ควรปรับ

กรณีที่ท่านมีระดับความคิดเห็นเป็น 0 หรือ -1 กรุณาเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ที่ท้าย
ข้อความในช่องระดับความคิดเห็นของข้อนั้นๆด้วย

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1.	ตัวป้อน (Input) ของการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านปัจจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารและครูแนะแนวสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 10 และ มาตรฐานที่ 13 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว				
1.1	ครูแนะแนวมีความถนัด ความเชี่ยวชาญ ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา			
1.2	ครูแนะแนวมีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพแนะแนว อาทิ เช่น รักษาความลับและประโยชน์ของผู้เรียน รักษาและศรัทธาในวิชาชีพแนะแนว ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลมีสุขภาพจิตดี มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น น่าไว้วางใจ มีความเมตตากรุณา			
1.3	ครูแนะแนวนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาขยายผลให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้เรียน			
	มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนว				
1.4	ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ความรู้ ประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่			
1.5	ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นแหล่งสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานแนะแนว			
2.	กระบวนการ (Process) ของการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านกระบวนการ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารและครูแนะแนวสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุดคือมาตรฐานที่ 5 และมาตรฐานที่ 8 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว				
2.1	สถานศึกษาจัดกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการทำงานชีวิตและสังคม			
2.2	สถานศึกษาจัดกิจกรรมแนะแนวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน			
2.3	สถานศึกษามีการจัดบริการแนะแนวครบ 5 บริการ			

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่าง ต่อเนื่อง				
2.4	สถานศึกษามีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อการแนะแนว			
2.5	สถานศึกษามีการนำผลการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย มาใช้ในการ พัฒนางานแนะแนว			
3.	ผลลัพธ์ (Output) ของการพัฒนารูปแบบการการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านผู้เรียน ซึ่งผล การวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนสภาพที่เป็นจริงที่ความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุดคือมาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงานชีวิตและสังคม				
3.1	ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเอง ด้าน การศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม			
3.2	ผู้เรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม			

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน
นาง จันตรี ตูลย์ธำรง
นักศึกษาผู้วิจัย

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณานियามองค์ประกอบของแบบสอบถามซึ่งใช้กับผู้รับบริการ (นักเรียน) ทำเครื่องหมายตามระดับความคิดเห็นดังนี้

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
	มาตรฐานด้านผู้เรียน			
	มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตนเองได้			
1	ข้าพเจ้าเข้าใจในความเป็นตัวคนของตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองสรุปข้อดีข้อด้อยของตนเองได้	///..
2	ข้าพเจ้าสามารถเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเองได้	///.
3	ข้าพเจ้ารัก และให้เกียรติผู้อื่น และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น	///.	./...	ข้อ 3 ให้แยกเป็น 2
	มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม				คำถาม คือ
4	ข้าพเจ้าสามารถหาข้อมูลสารสนเทศและแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	///.	ข้อ 3 ข้าพเจ้ารักและให้เกียรติผู้อื่น
5	ข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลสารสนเทศตัดสินใจเลือกแนวทางและปฏิบัติตามทางเลือกที่ถูกต้องในการพัฒนาตนเอง	///.	./...	ข้อ 4 ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากผู้อื่น
	มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี			
6	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม	///.
7	ข้าพเจ้าสามารถแสดงพฤติกรรมของตนเองได้เหมาะสมกับบุคคลกาลเทศะ และสภาพแวดล้อม	///.

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
	<u>มาตรฐานที่ 4</u> ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม			
8	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมตามคำสั่ง	./../..
9	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง	./../..
10	ข้าพเจ้าแนะนำและชักชวนผู้อื่นทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ ครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม	./../..
	ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการให้บริการทางการ แนะแนว 5 บริการของสถานศึกษา 1) บริการศึกษาและ รวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) บริการสนเทศ 3) บริการปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตาม และประเมินผล	./../..
11	สถานศึกษารวบรวมและจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนเพื่อใช้ในการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ทันสมัยและพร้อมใช้งาน	./..	./..
12	สถานศึกษามีบริการสนเทศด้านการศึกษา ด้านอาชีพและด้าน ส่วนตัว สังคม เพียงพอกับนักเรียน	./..	./..
13	สถานศึกษามีการจัดบริการปรึกษาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัว สังคม แบบรายบุคคลและกลุ่มอย่างเป็นสัดส่วน/..	ข้อ 12 – 15 ควรเป็น คำถามที่ผู้ให้บริการ เป็นผู้ตอบ
14	สถานศึกษามีการจัดวางตัวบุคคลด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้าน ส่วนตัว สังคม ให้แก่นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่และที่เรียนจบแล้ว	./..	./..	แบบสอบถาม
15	สถานศึกษามีการติดตาม ประเมินผลที่เกิดขึ้นกับผู้รับบริการ (นักเรียน) หลังจากที่ได้รับบริการแนะแนว	./..	./..

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณานियามองค์ประกอบของแบบสอบถามซึ่งใช้กับผู้เกี่ยวข้องงานแนะแนวในโรงเรียน คือ ผู้บริหารและครูแนะแนว ทำเครื่องหมายตามระดับความคิดเห็นดังนี้

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับนิยามของตัวบ่งชี้

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
	มาตรฐานด้านกระบวนการ			
	มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว			
1.	สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลในการจัดกิจกรรม และความต้องการของผู้เรียนด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	///.
2.	สถานศึกษาวิเคราะห์และนำผลการวิเคราะห์มาวางแผนจัดกิจกรรมแนะแนวและความต้องการของผู้เรียน ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	///.
3.	สถานศึกษามีหลักฐานการจัดบริการแนะแนวครบ 5 บริการ คือ 1) บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) บริการสนเทศ 3) บริการปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตามและประเมินผล	///.
	มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ			
4.	สถานศึกษามีแผนภูมิโครงสร้างการบริหารจัดการแนะแนวและมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานแนะแนว	///.
5.	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายและดำเนินงานตามแผนนโยบายแนะแนว	///.
6.	สถานศึกษามีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเป็นปัจจุบันในการบริหารจัดการงานแนะแนว	///.
7.	สถานศึกษามีแผนการประชาสัมพันธ์ นิเทศ ติดตาม ประเมิน สรุปและนำผลมาปรับปรุงและพัฒนา การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว	///.

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
	<u>มาตรฐานที่ 7</u> สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการ แนะแนวที่เข้มแข็ง			
8	สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลเพื่อนำมาวางแผนสร้างและพัฒนา เครือข่ายการแนะแนวครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย	///.
9	สถานศึกษามีเครือข่ายการแนะแนวที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย	///.
10	สถานศึกษามีการวางแผน สำรวจ และดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนา บุคลากรเครือข่ายการแนะแนว	///.
11	สถานศึกษามีกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของบุคลากรทั้งภายใน และภายนอกองค์กร	///.
12	สถานศึกษามีการประเมินผลของการจัดกิจกรรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวม	///.
13	สถานศึกษามีข้อมูลแหล่งทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น	///.
14	สถานศึกษามีการวางแผนระดมทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม จัดกิจกรรมและเข้าร่วมเป็นเครือข่ายงาน แนะแนว	///.
	<u>มาตรฐานที่ 8</u> สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และ นำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง			
15	สถานศึกษามีการสำรวจปัญหา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ค้นคว้า นำผล จากการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการมาพัฒนางานแนะแนวอย่าง ต่อเนื่อง	///.
16	สถานศึกษามีการสรุปและรายงานผลจากการนำผลการศึกษาไปใช้ใน การพัฒนางานแนะแนว	///.
	<u>มาตรฐานที่ 9</u> ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา มีความสามารถ บริหารจัดการแนะแนว			
17	ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของงานแนะแนว	///.
18	ผู้บริหารสามารถตัดสินใจสั่งการเพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการ แนะแนว	///.
19	ผู้บริหารสนับสนุนการดำเนินงานและปฏิบัติงาน แนะแนวร่วมกับบุคคลทุกฝ่าย	///.
20	ผู้บริหารจัดให้มีบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อและเทคโนโลยี	///.

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
21	ผู้บริหารร่วมมือในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแนะแนว <u>มาตรฐานที่ 10</u> ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	///.
22	ครูแนะแนวมีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน	///.
23	ครูแนะแนวมีความถนัด เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง <u>มาตรฐานที่ 11</u> ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา และนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน	///.
24	ครูแนะแนวมีความรู้ทางจิตวิทยาแนะแนว	///.
25	ครูแนะแนวมีสุขภาพจิตที่ดี มีความเมตตากรุณา มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น น่าไว้วางใจ	///.
26	ครูแนะแนวไม่มีอคติในการให้บริการ ช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ	///.	./.....
27	ครูแนะแนวมีมนุษยสัมพันธ์ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	///.
28	ครูแนะแนวนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว การให้คำปรึกษา ขยายผลให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการดูแลและช่วยเหลือผู้เรียน	///.
29	ครูแนะแนวมีการวิเคราะห์และการจัดเก็บข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม	///.
30	ครูแนะแนวนำข้อมูลของผู้เรียนไปใช้ในการให้คำปรึกษาจัดกิจกรรม และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	///.
31	ครูแนะแนวมีแผนจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมและมีผลการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ <u>มาตรฐานที่ 12</u> พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	///.
32	พ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถรู้ข้อมูลและสภาพความเป็นจริงของบุตรหลานในการดูแลช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองและผู้อื่น	///.	./..	ข้อที่ 32 ให้ตัดคำว่าผู้อื่นออก
33	พ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือ และสามารถให้คำแนะนำที่ดีในการดูแลช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองและผู้อื่น	///.	./..	ข้อที่ 33 ให้ตัดคำว่าผู้อื่นออก

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงเป็น
		+1	0	-1	
34	มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม สนับสนุนให้ข้อมูล เป็นผู้นำในการให้ความรู้และประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	///.
35	ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์เป็นแหล่งความรู้ แหล่งวิทยากร แหล่งฝึกงาน แหล่งฝึกอาชีพ ในการดำเนินงานแนะแนว	///.
36	มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน			
37	สถานศึกษา จัดหา จัดทำสื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวในการจัดกิจกรรมและให้บริการแนะแนวครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม เพียงพอสอดคล้องความต้องการของผู้เรียน	///.
38	ผู้ให้บริการมีความสามารถและทักษะในการใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวในการจัดกิจกรรม และให้บริการแนะแนวได้ตรงตามวัตถุประสงค์	///.
39	มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบสารสนเทศทางการแนะแนว เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย			
40	สถานศึกษามีหลักฐานและมีผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ ทะเบียนการใช้ปรับปรุง ซ่อมแซม พัฒนาเครื่องมือทางการแนะแนวเป็นปัจจุบัน	///.
41	ผู้ให้บริการและผู้รับบริการสามารถใช้ข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม ได้ตรงกับวัตถุประสงค์และสะดวกรวดเร็ว	///.
42	สถานศึกษามีผู้รับผิดชอบในการให้บริการและประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ และพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยี ระหว่างหน่วยงานสถานศึกษาต่าง ๆ	///.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย (แก้ไขแล้ว)

แบบวัดนี้ใช้ถามนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการ ความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (นักเรียน)

ตอนที่ 2 สอบถามพฤติกรรมที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่มีต่อรูปแบบมาตรฐานงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้รับบริการแนะแนว (นักเรียน) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่มีต่องานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 11 – 12 ปี 13 – 14 ปี
 15 – 16 ปี มากกว่า 16 ปี
3. ศึกษาอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1
 มัธยมศึกษาปีที่ 2
 มัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพพฤติกรรมที่เป็นจริงกับสภาพพฤติกรรมที่คาดหวังของนักเรียนที่มีต่อตนเองและผู้อื่นตามมาตรฐานการแนะแนวด้านผู้เรียน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนเพื่อประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

สภาพที่เป็นจริง		ความคาดหวัง				
5 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมากที่สุด		5 หมายถึง คาดหวังมากที่สุด				
4 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมาก		4 หมายถึง คาดหวังมาก				
3 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติปานกลาง		3 หมายถึง คาดหวังปานกลาง				
2 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อย		2 หมายถึง คาดหวังน้อย				
1 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อยที่สุด		1 หมายถึง คาดหวังน้อยที่สุด				

ตัวอย่าง

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	สภาพที่เป็นจริง					ความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ผู้เรียนสามารถตัดสินใจ และแก้ปัญหาของตนเองได้		✓				✓				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังที่นักเรียนคิดว่า
สถานศึกษาควรจัดเกี่ยวกับงานแนะแนว

.....
.....

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกข้อ

แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามผู้สนับสนุนงานแนะแนวและผู้เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวในโรงเรียน คือ ผู้บริหารและครูแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามด้านกระบวนการในการจัดกิจกรรมและบริการงานแนะแนว การบริหารจัดการ การส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัย ด้านปัจจัย คุณลักษณะของผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องกับ การแนะแนว องค์กรที่เกี่ยวข้อง การใช้สื่อเครื่องมือและระบบข้อมูลสารสนเทศ จากสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว ในที่นี้คือผู้บริหารและครูแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว (ผู้บริหารและครูแนะแนว) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนางานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 20 – 30 ปี 31 – 40 ปี
 41 – 50 ปี มากกว่า 50 ปี
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี
ปริญญาโท
ปริญญาเอก
อื่น ๆ
4. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ผู้บริหาร
ครูแนะแนว
5. ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งจากข้อ 4
 1 – 2 ปี
 3 – 4 ปี
 5 – 6 ปี
 มากกว่า 6 ปี
6. ประสบการณ์งานแนะแนว
 1 – 2 ปี
 3 – 4 ปี
 5 – 6 ปี
 มากกว่า 6 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้บริหารและครูแนะแนว) ที่มีต่อมาตรฐานด้านกระบวนการและด้านปัจจัยของงานแนะแนว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนเพื่อประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

สภาพที่เป็นจริง	ความคาดหวัง
5 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมากที่สุด	5 หมายถึง คาดหวังมากที่สุด
4 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติมาก	4 หมายถึง คาดหวังมาก
3 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติปานกลาง	3 หมายถึง คาดหวังปานกลาง
2 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อย	2 หมายถึง คาดหวังน้อย
1 หมายถึง ระดับพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติน้อยที่สุด	1 หมายถึง คาดหวังน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	สภาพที่เป็นจริง					ความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว		✓				✓				

จากตาราง หมายความว่า สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันสถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวในระดับ 4 (มาก) แต่ผู้ตอบแบบสอบถามคาดหวังในระดับ 5 (มากที่สุด) คือคาดหวังว่าสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวได้ในระดับมากที่สุด

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	สภาพที่เป็นจริง					ความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39	มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษามีการสำรวจปัญหา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ค้นคว้า นำผลจากการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง										
40	สถานศึกษามีการสรุปและรายงานผลจากการนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนางานแนะแนว										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร / ครูแนะแนวที่มีต่อมาตรฐานงานแนะแนว ด้านปัจจัย และด้านกระบวนการที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนางานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านผู้บริหาร / คุณครูแนะแนวทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจแบบสอบถาม

ผู้เชี่ยวชาญ

1. นายอนันต์ สุขกลัด

- การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

2. นางวิภาวรรณ มาน้อย

- ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

3. นางสมชื้อ กอประคุณปกร

- ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ที่ ศธ 0522.16 (บ) / 174

สาขาศึกษาพิเศษ

ภาคเหนือ เขต ๒ เชียงใหม่

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบขออนุญาตระงับให้นักศึกษาเก็บค่าบวชเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางจันทร์ คูณอึ้ง รอง นักศึกษากฎบัตรบัณฑิตศึกษา แผนกการแนะแนว
 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการ
 ประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดา
 หาร เขต ๒ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านผู้บริหารสถานศึกษา ครู
 แนะแนว และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดา
 หาร เขต ๒ ทั้งนี้จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน การปฏิบัติภารกิจของท่าน
 ผู้บริหารและครูแนะแนวและผลกวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการของเขตพื้นที่การศึกษามุกดา
 หาร เขต ๒ เสียไป)

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตระงับจากท่าน ในกรณีอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล
 เพื่อการวิจัยในระหว่างวันที่ ๗ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ หวังว่าจะได้รับการกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา
 ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กรวิศักดิ์ จินตานุรักษ์)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ 04077/ 3141

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
ถนนกาญจนาภิเษก อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

8 มิถุนายน 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน

ด้วย นางจันทร์ ดุลยธำรง นักศึกษาลัทธิศรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนว
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปัจจุบันกำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา
รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2" จึงมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรในโรงเรียนของท่าน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พิจารณาแล้วเห็นว่าการวิจัยดังกล่าวมี
ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เห็นควรให้การสนับสนุน ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการ
รวบรวมจะนำไปเสนอในภาพรวม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจันทร์ ดุลยธำรง เก็บข้อมูลเพื่อการ
วิจัยในระหว่างวันที่ 1 - 30 กรกฎาคม 2553 และขอขอบคุณเป็นมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางจันทร์ ดุลยธำรง

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

โทรศัพท์ 0-2595-0531-4 ต่อ 15-16

โทรสาร 0-2595-0531-4

ที่ ศธ 0522.16 (นว) -

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอนันต์ สุขกลัด

รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามทบบุรีเขต ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามทบบุรีเขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางจันทร์ ตูยจ่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แผนกวิชา การบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามทบบุรีเขต ๒ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวให้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนี้ มีคุณภาพครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึง ขอ ลวระอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้โปรดพิจารณา ตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียด คือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินดาบุรุษย์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2503 2870

โทรสาร 0 2503 3566 -- 7

ที่ ศษ 0522.16 (บ)/ ๒๕๕๓

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 31 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวิภาวรรณ มาน้อย

ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจันทร์ ดุลยธำรง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แผนกวิชา การแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาเอกชนได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ชินदानุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2503 2870

โทรสาร 0 2503 3566 - 7

ที่ กศ 0522.16 (บ) / ๑๑๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปทุมธานี
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 31 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวชื้อ กอประคุณุปกร
ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจันทร์ ดุลยธำรง นักศึกษาลักษณะพิเศษบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา การบริหารงาน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวนักศึกษาได้จัดทำเรื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีวงจรรอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษานี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทศิ์กดิ์ จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2503 2870

โทรสาร 0 2503 3566 - 7

ภาคผนวก ฉ
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและรับรองรูปแบบการพัฒนา
รูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนว

ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร

- กศบ. เทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- กศม. จิตวิทยาแนะแนว
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- กศค. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. นายอภิศักดิ์ กสิณธร

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเคมี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันการศึกษานานาชาติ สาขารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ (English Program) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา (English Program)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ผู้อำนวยการ โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์)

3. นางวิภาวรรณ มาน้อย

- ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

ภาคผนวก ข
แบบประเมินและรับรองการพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพงานแนะแนว
(ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน)

แบบประเมินและรับรอง

การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

คำชี้แจง

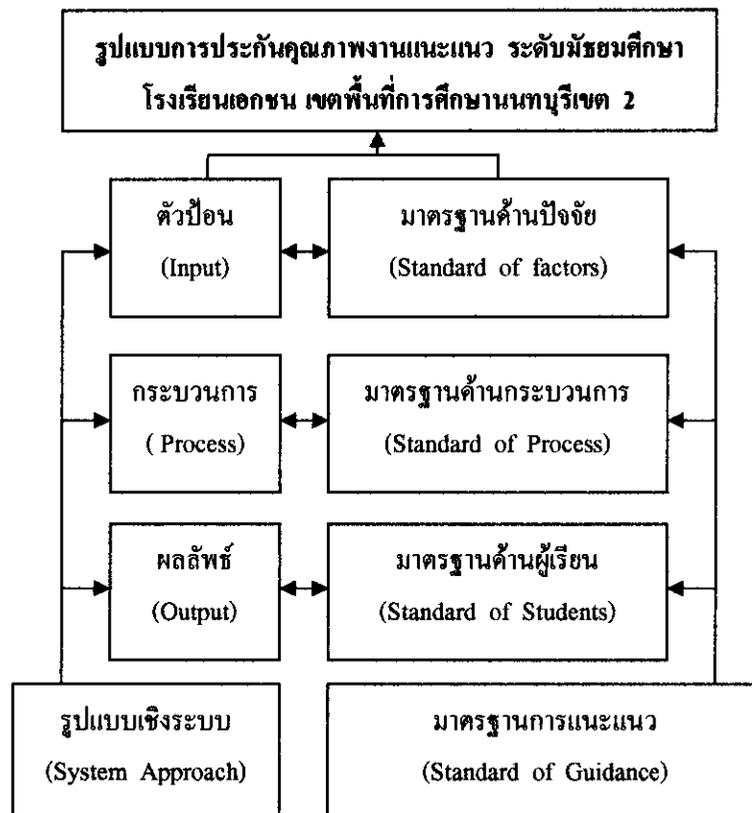
แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพงานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในตาราง ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ความคิดเห็น มี 3 ระดับ มีความหมายดังนี้

+1 มีความหมาย เป็นไปได้มากที่สุด

0 มีความหมาย ไม่แน่ใจ

-1 มีความหมาย เป็นไปไม่ได้ควรปรับ

กรณีที่ท่านมีระดับความคิดเห็นเป็น 0 หรือ -1 กรุณาเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ที่ท้ายข้อความในช่องระดับความคิดเห็นของข้อนั้นๆด้วย

ข้อ ที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1.	ตัวป้อน (Input) ของการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านปัจจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารและครูแนะแนวสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุด คือมาตรฐานที่ 10 และ มาตรฐานที่ 13 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว				
1.1	ครูแนะแนวมีความถนัด ความเชี่ยวชาญ ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา	///		
1.2	ครูแนะแนวมีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพแนะแนว อาทิเช่น รักษาความลับและประโยชน์ของผู้เรียน รักษาและศรัทธาในวิชาชีพแนะแนว ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลมีสุขภาพจิตดี มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น น่าไว้วางใจ มีความเมตตากรุณา	///		
1.3	ครูแนะแนวนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาขยายผลให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	///		
	มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนว				
1.4	ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ความรู้ ประสพการณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่	///		
1.5	ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นแหล่งสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานแนะแนว	///		
2.	กระบวนการ (Process) ของการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านกระบวนการ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารและครูแนะแนวสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 5 และมาตรฐานที่ 8 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว				
2.1	สถานศึกษาจัดกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการงานชีวิตและสังคม	///		
2.2	สถานศึกษาจัดกิจกรรมแนะแนวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	///		
2.3	สถานศึกษามีการจัดบริการแนะแนวครบ 5 บริการ	///		

ข้อ ที่	ข้อความ	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง				
2.4	สถานศึกษามีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อการแนะแนว	///		
2.5	สถานศึกษามีการนำผลการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย มาใช้ในการพัฒนางานแนะแนว	///		
3.	ผลลัพธ์ (Output) ของการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวมาตรฐานด้านผู้เรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนสภาพที่เป็นจริงที่ความคาดหวังมีค่าความต่างมากที่สุดคือมาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการทำงานชีวิตและสังคม				
3.1	ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเอง ด้าน การศึกษา อาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม	///		
3.2	ผู้เรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาตนเอง ด้าน การศึกษา อาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม	///		

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน

นาง จันตรี คุลยธำรง

นักศึกษาผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางจันทร์ คุลยธำรง
วัน เดือน ปีเกิด	20 สิงหาคม 2496
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	คบ. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา พ.ศ.2524
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์) อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการมัธยมศึกษาตอนต้น